

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 78

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 ianuarie 2005

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară..... 1-32

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 58/1998*) privind activitatea bancară

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. — Activitatea bancară în România se desfășoară prin instituții de credit autorizate, în condițiile legii.

Instituția de credit reprezintă:

- entitatea care desfășoară cu titlu profesional activitate de atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și de acordare de credite în cont propriu;
- entitatea emitentă de monedă electronică, alta decât cea prevăzută la lit. a), denumită în continuare *instituție emitentă de monedă electronică*.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 443/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 9 noiembrie 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 58/1998 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 23 martie 1998 și a mai fost modificată prin: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 31 martie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 9 mai 2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 437/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 20 iulie 2001; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 24 octombrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 357/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002; Legea nr. 485/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 10 decembrie 2003; Legea nr. 116/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 22 aprilie 2004; Legea nr. 278/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 30 iunie 2004.

Prin *public*, în sensul prezentei legi, se înțelege orice persoană fizică, persoană juridică ori entitate fără personalitate juridică, ce nu are capacitatea și experiența necesare pentru evaluarea riscului de nerambursare a sumelor depuse. Nu intră în categoria de public: statul, autoritățile administrației publice centrale și locale, agențiile guvernamentale, băncile centrale, instituțiile de credit, instituțiile financiare și alte instituții similare.

În România instituțiile de credit se pot constitui și pot funcționa ca bănci, organizații cooperatiste de credit, instituții emitente de monedă electronică și case de economii pentru domeniul locativ.

Prin lege specială se pot reglementa constituirea și desfășurarea activității de către instituții de credit, altele decât cele prevăzute la alin. 4, cu respectarea principiilor prezentei legi.

Art. 2. — Prezenta lege se aplică băncilor și instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române, și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.

Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, regimul instituțiilor de credit, inclusiv al instituțiilor emitente de monedă electronică, sau al instituțiilor financiare autorizate în alt stat membru, care funcționează în România printr-o sucursală sau furnizează servicii în mod direct, va fi cel prevăzut în cap. XVII.

Prevederile cap. X se aplică sistemelor de plăți din România, inclusiv participanților la aceste sisteme și administratorilor acestora, în condițiile stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României.

Organizarea și funcționarea instituțiilor de credit care se constituie ca organizații cooperatiste de credit și case de economii pentru domeniul locativ sunt reglementate prin legi speciale.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *activitate bancară* — atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;

2. *instituție financiară* — o entitate, alta decât o instituție de credit, al cărei obiect principal de activitate constă în dobândirea de participații sau în efectuarea uneia sau mai multora dintre activitățile financiare prevăzute la art. 11 alin. 1 lit. b)–l);

3. *societate-mamă* — entitatea care se află în una dintre următoarele situații:

a) deține direct și/sau indirect majoritatea drepturilor de vot într-o altă entitate, denumită în continuare *filială*;

b) are dreptul să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori

majoritatea conducătorilor unei alte entități, denumită în continuare *filială*, și este în același timp acționar sau asociat al acelei entități;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei entități, denumită în continuare *filială*, la care este acționar sau asociat, în virtutea unor clauze cuprinse în contracte încheiate cu entitatea respectivă sau a unor prevederi cuprinse în actul constitutiv al acestei entități, în situația în care legislația care guvernează statutul filialei permite existența unor astfel de clauze ori prevederi;

d) este acționar sau asociat al unei entități, denumită în continuare *filială*, și în ultimii 2 ani a numit singur, ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot, majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor filialei;

e) este acționar sau asociat al unei entități, denumită în continuare *filială*, și controlează singur, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

4. *sucursală* — unitatea operațională fără personalitate juridică a unei instituții de credit, care efectuează în mod direct toate sau unele dintre activitățile instituției de credit, în limita mandatului dat de aceasta;

5. *autoritate competentă* — autoritatea națională însărcinată cu supravegherea prudențială a instituțiilor de credit;

6. *depozit* — suma de bani încredințată în următoarele condiții:

a) să fie rambursată în totalitate, cu sau fără dobândă sau orice alte facilități, la cerere ori la un termen convenit de către deponent cu depozitarul;

b) să nu se refere la transmiterea proprietății, la furnizarea de servicii sau la acordarea de garanții;

7. *credit* — orice angajament de punere la dispoziție sau acordarea unei sume de bani ori prelungirea scadenței unei datorii, în schimbul obligației debitorului la rambursarea sumei respective, precum și la plata unei dobânzi sau a altor cheltuieli legate de această sumă sau orice angajament de achiziționare a unui titlu care încorporează o creanță ori a altui drept la încasarea unei sume de bani;

8. *conducători* — persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare ale instituției de credit, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a acesteia și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea instituției de credit; nu intră în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul băncii, a sucursalelor și a altor sedii secundare. În cazul sucursalelor instituțiilor de credit străine care desfășoară activitate pe teritoriul României, conducătorii sunt persoanele împuternicite de instituția de credit să conducă

activitatea sucursalei și să angajeze legal în România instituția de credit străină;

9. *acționar semnificativ* — persoana fizică, persoana juridică sau grupul de persoane fizice și/sau juridice care acționează împreună și care dețin direct sau indirect o participație de 10% ori mai mult din capitalul social al unei societăți sau din drepturile de vot ori o participație care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra gestiunii și politicii de afaceri a acesteia;

10. *grup de persoane care acționează împreună* — două ori mai multe persoane fizice sau juridice care înfăptuiesc o politică comună față de societate;

11. *autorizație* — actul emis de autoritatea competentă, care dă dreptul de a desfășura activitățile specificate în acesta;

12. *instituție emitentă de monedă electronică* — persoana juridică emitentă de mijloace de plată în formă de monedă electronică;

13. *monedă electronică* — valoarea monetară reprezentând o creanță asupra emitentului, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este stocată pe un suport electronic;

b) este emisă în schimbul primirii de fonduri a căror valoare nu poate fi mai mică decât valoarea monetară emisă;

c) este acceptată ca mijloc de plată și de alte entități decât emitentul;

14. *capital inițial* — partea fondurilor proprii, cuprinzând capitalul social sau capitalul de dotare și alte elemente bilanțiere, calculată și actualizată conform metodologiei stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României;

15. *fonduri proprii* — fondurile de care dispun instituțiile de credit, a căror metodologie de calcul este stabilită de Banca Națională a României prin reglementări;

16. *state membre* — statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European;

17. *stat membru de origine* — statul membru în care instituția de credit a fost autorizată;

18. *un singur debitor* — orice persoană ori grup de persoane fizice și/sau juridice față de care banca are o expunere și care sunt legate economic între ele, în sensul că:

a) una dintre persoane exercită controlul asupra celorlalte, direct sau indirect;

b) nivelul cumulat al expunerilor reprezintă un singur risc de credit pentru bancă, întrucât persoanele sunt legate într-o asemenea măsură încât, dacă unele dintre ele vor întâmpina dificultăți de rambursare, alta sau celelalte vor întâmpina dificultăți similare; în cazul acestor persoane se vor lua în considerare, fără a fi limitative, următoarele situații:

— sunt filiale ale aceleiași entități;

— au aceeași conducere;

— între ele există o interdependență comercială directă, care nu poate fi substituită într-un termen scurt;

19. *expunere* — orice risc al unei bănci, efectiv sau potențial, care trebuie evidențiat în bilanț și/sau în afara bilanțului și care decurge din următoarele, fără a se limita la acestea:

a) credite;

b) investiții în acțiuni și alte valori mobiliare;

c) alte participații de natura imobilizărilor financiare;

d) efecte de comerț scontate sau avalizate;

e) garanții emise;

f) acreditive deschise sau confirmate;

20. *societatea prestatoare de servicii auxiliare sau conexe* — societatea al cărei obiect de activitate constă în principal în deținerea și administrarea de bunuri mobile și imobile, în servicii de procesare a datelor și administrare de baze de date ori în alte activități, având un caracter conex în raport cu activitatea principală a uneia sau mai multor instituții de credit;

21. *stat membru gazdă* — statul membru în care instituția de credit are deschisă o sucursală sau în care prestează servicii în mod direct;

22. *holding financiar* — o societate-mamă, instituție financiară ale cărei filiale sunt exclusiv instituții de credit sau sunt în principal instituții de credit ori instituții financiare, dar cel puțin una să fie o instituție de credit;

23. *societate tip holding* — o societate-mamă, alta decât un holding financiar sau o instituție de credit, ale cărei filiale includ cel puțin o instituție de credit;

24. *legături strânse* — relațiile existente între două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice aflate în una dintre următoarele situații:

a) una dintre persoane deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale celeilalte persoane;

b) una dintre persoane exercită controlul asupra celeilalte persoane;

c) persoanele sunt legate permanent cu una și aceeași persoană printr-o relație de control;

25. *sistem de plăți* — aranjamentul colectiv formalizat, cuprinzând reguli și proceduri standardizate comune cu privire la executarea ordinelor de transfer între participanți, precum și infrastructura corespunzătoare prin care se realizează toate sau o parte din activitățile de procesare, manipulare, compensare și decontare a oricăror mijloace de plată și/sau plata oricăror sume de bani prin intermediul mijloacelor de plată, aranjament intervenit între cel puțin 3 participanți, care pot fi: instituții de credit, societăți de servicii de investiții financiare, Trezoreria Statului sau alte

entități din străinătate care desfășoară activități specifice instituțiilor de credit sau societăților de servicii de investiții financiare.

În sensul prezentei legi:

a) toate sediile secundare din România ale unei instituții de credit străine vor fi considerate o singură sucursală;

b) toate filialele unei societăți-mamă care, la rândul său, este o filială a altei societăți-mamă vor fi considerate filiale ale celei din urmă.

Art. 4. — O persoană se află sub controlul unei persoane fizice sau juridice în situațiile în care între acestea există o relație de natura celei dintre o societate-mamă și o filială a acesteia, așa cum este aceasta prevăzută la art. 3 pct. 3, sau o relație similară, de genul relațiilor existente între:

a) soți, rude și afini până la gradul al doilea inclusiv;

b) persoanele prevăzute la lit. a) și societățile aflate sub controlul acestora;

c) o societate, administratorii și persoanele fizice sau juridice care exercită controlul asupra acesteia;

d) societăți aflate sub controlul aceleiași ori acelorași persoane fizice sau juridice.

Persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. 1 se prezumă că formează un grup de persoane care acționează împreună.

Art. 5. — Banca Națională a României poate decide că un grup de persoane acționează împreună, având în vedere și alte circumstanțe decât cele prevăzute la art. 4.

Art. 6. — La stabilirea drepturilor de vot ale unei persoane se vor lua în calcul următoarele:

a) drepturile de vot deținute de alte persoane sau entități în nume propriu, dar în contul persoanei respective;

b) drepturile de vot deținute de o entitate care se află sub controlul persoanei respective;

c) drepturile de vot deținute de un terț cu care persoana respectivă a încheiat un acord scris, prin care acestea se obligă să acționeze în mod concertat, astfel încât prin exercitarea drepturilor de vot pe care le dețin să realizeze o politică comună cu caracter de continuitate față de entitatea în care dețin aceste drepturi de vot;

d) drepturile de vot deținute de o terță parte în baza unui acord scris încheiat cu persoana respectivă sau cu o entitate aflată sub controlul acestei persoane, prin care se prevede transferul temporar al drepturilor de vot către terța parte;

e) drepturile de vot aferente acțiunilor deținute de persoana respectivă, chiar dacă aceste acțiuni au fost gajate, cu excepția cazului în care persoana în favoarea căreia au fost gajate acțiunile controlează drepturile de vot și își declară intenția de a le exercita, caz în care drepturile de vot vor fi considerate ca aparținând persoanei în favoarea căreia acțiunile au fost gajate;

f) drepturile de vot aferente acțiunilor asupra cărora persoana respectivă are un drept de uzufruct;

g) drepturile de vot pe care persoana respectivă sau o entitate care se află sub controlul acesteia este îndreptățită să le dobândească din inițiativa sa în baza unui acord formal;

h) drepturile de vot aferente acțiunilor depozitate la persoana respectivă, pe care aceasta le poate exercita în mod discreționar, în absența unor instrucțiuni specifice de la terța parte care deține aceste acțiuni.

SECȚIUNEA a 3-a

Interdicții

Art. 7. — Se interzice oricărei persoane fizice care acționează în cont propriu, în contul altei/altor persoane ori în calitate de administrator sau reprezentant al unei entități care nu este autorizată ca instituție de credit să desfășoare activitate de atragere de depozite ori alte fonduri rambursabile de la public ori o activitate de atragere și/sau administrare a unor sume de bani rezultate din asocierea în vederea economisirii și acordării de credite într-un sistem colectiv.

Art. 8. — Se interzice oricărei persoane, care nu are autorizație emisă de Banca Națională a României, să utilizeze denumirea de *bancă* sau derivatele denumirii de *bancă*, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care este folosit cuvântul *bancă*, rezultă neîndoielnic că nu este vorba de activități bancare.

În orice formă de publicitate, acte oficiale, contracte ori alte asemenea documente, inițialele, sigla, emblema sau alte elemente de identificare a unei bănci care funcționează în România ori care sugerează o legătură cu aceasta pot fi utilizate numai de către și în legătură cu o filială a băncii, inclusiv în denumirea acesteia.

În scopul exercitării activităților specifice, instituțiile de credit străine pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în țara de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la utilizarea denumirilor „casă de economii pentru domeniul locativ”, „bancă” sau alți termeni utilizați în România, care denumesc instituții de credit. În situația în care există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate să solicite ca numele instituției de credit respective să fie însoțit de o mențiune explicativă.

Art. 9. — Se interzice oricărei instituții de credit străine să desfășoare activitate în România, cu excepția cazului în care activitatea este desfășurată printr-o sucursală pentru care a fost emisă o autorizație de către Banca Națională a României.

Art. 10. — Se interzice oricărei entități care nu este autorizată ca instituție de credit să se angajeze, în cont propriu sau în contul altei/altor persoane, într-o activitate de atragere de depozite și/sau alte fonduri rambursabile de la public, într-o activitate de emitere de monedă electronică ori într-o activitate de atragere și/sau administrare a unor sume de bani rezultate din asocierea în vederea economisirii și creditării într-un sistem colectiv.

Interdicția prevăzută la alin. 1 nu se aplică în cazul atragerii de depozite și alte fonduri rambursabile*):

a) de către statul român sau de un stat membru ori de către autoritățile regionale sau ale administrației publice locale ale statului român ori ale unui stat membru;

b) de către organisme publice internaționale la care statul român sau unul ori mai multe state membre participă în calitate de membru;

c) în cazurile expres prevăzute în legislația română sau în legislația națională a unui stat membru ori în legislația comunitară, cu condiția ca aceste activități să facă obiectul unei reglementări și unui control adecvate, în scopul protejării deponenților și investitorilor.

Interdicția prevăzută la alin. 1 referitoare la emiterea de monedă electronică nu se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică exceptate, total sau parțial, de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi. Exceptarea poate fi făcută, în condițiile prevăzute prin reglementările Băncii Naționale a României emise în conformitate cu legislația comunitară, din considerente legate de volumul activității ori de sfera entităților care acceptă ca mijloc de plată moneda electronică emisă de acestea.

CAPITOLUL II

Activități permise băncilor

Art. 11. — Băncile pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

a) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile;

b) contractare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare, finanțarea tranzacțiilor comerciale, operațiuni de factoring, scontare, forfetare;

c) leasing financiar;

d) servicii de transfer monetar;

e) emitere și administrare de mijloace de plată, cum ar fi: cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, inclusiv emitere de monedă electronică;

f) emitere de garanții și asumare de angajamente;

g) tranzacționare în cont propriu sau în contul clienților, în condițiile legii, cu:

— instrumente ale pieței monetare, cum sunt: cecuri, cambii, bilete la ordin, certificate de depozit;

— valută;

— contracte *futures* și *options*;

— instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii;

— valori mobiliare și alte instrumente financiare;

h) intermediere, în condițiile legii, în oferta de valori mobiliare și alte instrumente financiare, prin subscrierea și plasamentul acestora ori prin plasament și prestarea de servicii aferente;

i) acordare de consultanță cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și alte aspecte legate de aceasta, consultanță și prestare de servicii cu privire la fuziuni și achiziții de societăți comerciale;

j) intermediere pe piața interbancară;

k) administrare de portofolii ale clienților și consultanță legată de aceasta;

l) păstrare în custodie și administrare de valori mobiliare și alte instrumente financiare;

m) prestare de servicii privind furnizarea de date și referințe în domeniul creditării;

n) închiriere de casete de siguranță.

Furnizarea de date și referințe prevăzută la alin. 1 lit. m) se face cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la obligația păstrării secretului profesional.

Băncile pot desfășura, în limita autorizației acordate, și alte activități permise de legislația în vigoare, cum ar fi: depozitarea activelor fondurilor de investiții și societăților de investiții, distribuirea de titluri de participare la fonduri de investiții și acțiuni ale societăților de investiții, acționarea ca operator al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, operațiuni cu metale și pietre prețioase și obiecte confecționate din acestea, operațiuni în mandat, servicii de procesare de date, administrare de baze de date ori alte asemenea servicii pentru terți, participare la capitalul social al altor entități.

Băncile pot presta servicii auxiliare sau conexe legate de activitățile desfășurate, cum ar fi: deținerea și administrarea de bunuri mobile și imobile necesare desfășurării activității sau pentru folosința salariaților, și pot efectua orice alte activități ori operațiuni necesare pentru realizarea obiectului de activitate autorizat, fără a fi necesară includerea lor în autorizația acordată.

Operațiunile de leasing financiar vor putea fi desfășurate în mod direct începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Până la această dată, operațiunile de leasing financiar pot fi desfășurate prin societăți distincte, constituite ca filiale în acest scop.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. a) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui alineat se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 12. — Băncile nu pot desfășura alte activități în afara celor prevăzute la art. 11. De asemenea, băncile nu pot desfășura următoarele activități:

- a) operațiuni cu bunuri mobile și imobile, cu excepția celor prevăzute la art. 13;
- b) gajarea propriilor acțiuni în contul datoriilor băncii;
- c) acordarea de credite sau furnizarea altor servicii clienților, condiționată de vânzarea sau cumpărarea acțiunilor băncii;
- d) acordarea de credite garantate cu acțiunile emise de bancă;
- e) primirea de depozite, titluri sau alte valori, când banca se află în încetare de plăți;
- f) acordarea de credite condiționată de acceptarea de către client de alte servicii care nu au legătură cu operațiunea de creditare respectivă.

Art. 13. — Băncile pot desfășura următoarele operațiuni cu bunuri mobile și imobile:

- a) operațiuni necesare desfășurării activității, potrivit prezentei legi;
- b) operațiuni cu bunuri mobile și imobile destinate perfecționării pregătirii profesionale a salariaților, organizării unor spații de odihnă și recreare sau asigurării de locuințe pentru salariați și familiile acestora;
- c) închiriere de bunuri mobile și imobile către terțe părți, cu condiția ca valoarea bunurilor mobile și imobile închiriate să nu depășească 5% din fondurile proprii ale băncii și ca totalul veniturilor obținute din aceste operațiuni să nu depășească 5% din totalul veniturilor băncii, mai puțin veniturile obținute din aceste operațiuni; aceste niveluri pot fi depășite în cazuri bine justificate, numai cu aprobarea Băncii Naționale a României;
- d) operațiuni cu bunuri mobile și imobile dobândite ca urmare a executării silite a creanțelor băncii.

Bunurile mobile și imobile dobândite în urma executării silite a creanțelor băncii vor fi vândute de către bancă în termen de un an de la data dobândirii, dacă aceste bunuri nu sunt utilizate în condițiile prevăzute la alin. 1. Pentru motive justificate, termenul poate fi prelungit cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. 14. — Dispozițiile art. 11—13 se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.

CAPITOLUL III

Autorizarea

SECȚIUNEA 1

Autorizarea băncilor

Art. 15. — Băncile, persoane juridice române, pot funcționa numai pe baza autorizației emise de Banca Națională a României. Ele se constituie sub forma juridică

de societate comercială pe acțiuni, în baza aprobării Băncii Naționale a României, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, aplicabile societăților comerciale.

Băncile, persoane juridice române, vor avea sediul social și, după caz, sediul real, reprezentând locul unde se află centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare, pe teritoriul României.

Art. 16. — La autorizarea unei bănci, persoană juridică română, constituită ca filială a unei instituții de credit străine sau ca filială a unei entități care deține ca filială o instituție de credit străină ori care se va afla sub controlul acelorași persoane fizice sau juridice care controlează o instituție de credit străină, Banca Națională a României se va consulta cu autoritatea competentă din țara de origine a instituției de credit străine.*)

Art. 17. — Cererea de autorizare va fi înaintată Băncii Naționale a României în forma stabilită de aceasta. Documentația care trebuie să însoțească cererea, termenele și procedura de autorizare vor fi stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României.

Condițiile în care autorizația poate fi acordată vor fi reglementate de Banca Națională a României și se vor referi, fără a fi limitative, la:

- a) calificarea și experiența profesională a conducătorilor băncii;
- b) nivelul minim al capitalului inițial;
- c) studiul de fezabilitate, care va cuprinde cel puțin tipul de operațiuni prevăzute a se desfășura și structura organizatorică a băncii;
- d) acționarii semnificativi și fondatorii băncii;
- e) structura acționariatului;
- f) sediile băncii;
- g) auditorul financiar.

Art. 18. — Banca Națională a României poate cere unui solicitant să prezinte orice informație și documente suplimentare, dacă cele prezentate sunt incomplete sau insuficiente.

Art. 19. — În termen de cel mult 4 luni de la primirea cererii, Banca Națională a României va aproba constituirea unei bănci sau va respinge cererea și va comunica în scris solicitantului hotărârea sa, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, în cazul respingerii cererii.

În termen de două luni de la comunicarea aprobării de constituire, în vederea obținerii autorizației de funcționare vor fi prezentate Băncii Naționale a României documentele care atestă constituirea legală a băncii. În cazul băncilor care se constituie pe calea subscripției publice, termenul de prezentare a acestor documente este de 8 luni.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. b) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Banca Națională a României decide cu privire la autorizarea funcționării unei bănci în termen de cel mult 4 luni de la data primirii documentelor prevăzute la alin. 2. Prevederile alin. 1 se aplică în mod corespunzător.

În cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță asupra unei cereri de autorizare în termenele prevăzute în cuprinsul acestui articol, solicitantul poate cere Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, în termen de 15 zile de la expirarea acestor termene, eliberarea unei decizii. Procedura prevăzută la art. 149 este aplicabilă în mod corespunzător.

Art. 20. — Cererea de autorizare va fi respinsă, dacă:

a) documentația prezentată este incompletă sau nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

b) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de Banca Națională a României;

c) forma juridică este alta decât cea prevăzută la art. 15;

d) din evaluarea documentației prezentate rezultă că banca nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu buna funcționare a sistemului bancar și cu regulile unei practici bancare prudente, care să asigure protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori;

e) Banca Națională a României constată că persoanele numite în calitate de conducător sau administrator nu corespund obiectivelor propuse și necesității desfășurării activității băncii în conformitate cu cerințele legii și cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase;

f) Banca Națională a României constată că acționarii băncii, atât din perspectiva calității acestora, cât și a structurii grupului din care aceștia fac parte, sau alte persoane care au legături strânse cu banca nu corespund cerințelor asigurării unei gestiuni sănătoase și prudente a băncii și realizării unei supravegheri eficiente, potrivit prezentei legi;

g) înainte de obținerea aprobării de constituire, fondatorii au făcut comunicări publice asupra funcționării băncii;

h) nu sunt respectate prevederile prezentei legi sau reglementările date în aplicarea acesteia;

i) Banca Națională a României constată că dispozițiile legale, regulamentare sau administrative existente în țara de origine, care guvernează statutul persoanelor având legături strânse cu banca, sau dificultățile în implementarea acestor dispoziții împiedică realizarea unor supravegheri prudentiale eficiente ori că supravegherea din țara de

origine a unei instituții de credit străine care a solicitat autorizarea unei sucursale este insuficientă;

j) auditorul financiar nu îndeplinește cerințele de experiență, independență și alte cerințe prevăzute de lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Regimul instituțiilor de credit străine

Art. 21. — Instituțiile de credit străine pot desfășura activități în România prin sucursale, ale căror înființare și funcționare sunt supuse autorizării Băncii Naționale a României. În acest sens, prevederile art. 17—20 se aplică în mod corespunzător.

Art. 22. — Instituțiile de credit străine au obligația să notifice Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România în conformitate cu reglementările date de aceasta.

Reprezentanțele își vor limita activitatea la acte de informare, de reprezentare, de cercetare a pieței, contactare de clienți și nu vor efectua nici un fel de operațiuni supuse dispozițiilor prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a

Autorizarea instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât băncile

Art. 23. — Instituțiile emitente de monedă electronică se pot constitui în România ca societăți comerciale pe acțiuni în baza aprobării Băncii Naționale a României, cu respectarea legislației aplicabile societăților comerciale, și pot funcționa numai pe baza autorizației emise de aceasta. În acest sens, prevederile art. 15 alin. 2, art. 16 și art. 17—20 se aplică în mod corespunzător.*)

Art. 24. — Obiectul de activitate al instituțiilor emitente de monedă electronică va fi limitat la desfășurarea activității de emisie de monedă electronică și la prestarea următoarelor categorii de servicii:

a) servicii financiare și nefinanciare strâns legate de activitatea de emisie de monedă electronică, cum ar fi: administrarea de monedă electronică prin îndeplinirea unor funcții operaționale și a altor funcții conexe legate de emisia de monedă electronică, emisia și administrarea altor mijloace de plată, fără ca prin aceasta să se acorde credite sub orice formă;

b) servicii de stocare a informațiilor pe un suport electronic, în numele unei instituții publice sau al altei entități.

*) Art. VII din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Instituțiile emitente de monedă electronică, altele decât băncile, inclusiv sucursalele din România ale unor astfel de instituții din străinătate, care desfășoară activitate în România, se consideră că dețin o autorizație, potrivit prezentei legi. Instituțiile prevăzute la alin. 1 trebuie să prezinte Băncii Naționale a României, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, documentația necesară care să permită evaluarea îndeplinirii de către acestea a condițiilor prevăzute de Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, și de reglementările Băncii Naționale a României date în aplicarea acesteia și, după caz, adoptarea măsurilor necesare, inclusiv retragerea autorizației.”

Instituțiile emitente de monedă electronică nu vor atrage alte fonduri rambursabile decât cele care sunt transformate imediat în monedă electronică.

CAPITOLUL IV

Retragerea autorizației

Art. 25. — Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci, persoană juridică română, sau unei sucursale din România a unei instituții de credit străine, fie la cererea băncii, când acționarii au decis dizolvarea și lichidarea acesteia, respectiv la cererea instituției de credit străine, fie ca sancțiune, conform art. 99 alin. 2 lit. d), fie pentru următoarele motive:

a) banca nu a început operațiunile pentru care a fost autorizată, în termen de un an de la primirea autorizației, sau nu și-a exercitat, de mai mult de 6 luni, activitatea de acceptare de depozite;

b) autorizația a fost obținută pe baza unor declarații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) a avut loc o fuziune sau o divizare a băncii;

d) autoritatea competentă din țara în care are sediul instituția de credit străină ce a înființat o sucursală în România i-a retras acesteia autorizația de a desfășura activități bancare;

e) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului băncii, dacă aceasta mai deține autorizație de funcționare la data pronunțării hotărârii;

f) acționariatul băncii nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege și de norme pentru asigurarea unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii ori nu mai permite realizarea unei supravegheri eficiente;

g) Banca Națională a României apreciază că menținerea autorizației băncii periclitează interesele deponenților și ale altor creditori ai băncii, prin aceea că banca nu mai posedă suficiente fonduri proprii pentru desfășurarea în condiții normale a activității sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen scurt banca nu își va mai putea îndeplini obligațiile către deponenți sau către alți creditori, ori că banca nu mai justifică prezența sa în piață întrucât activitatea desfășurată nu corespunde scopului pentru care banca s-a înființat sau această activitate nu poate fi desfășurată decât prin atragerea de resurse la rate ale dobânzii mult mai mari decât cele practicate pe piață;

h) conducerea băncii nu a fost asigurată de cel puțin două persoane pe o perioadă de cel mult 3 luni;

i) nu mai sunt îndeplinite orice alte condiții care au stat la baza emiterii autorizației.

Art. 26. — Cererea de retragere a autorizației, formulată potrivit prevederilor art. 25, de către bancă, persoană juridică română, respectiv de către instituția de credit străină, va fi însoțită cel puțin de planul de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

Lichidarea la inițiativa acționarilor este permisă numai în cazul în care banca nu se află în vreuna dintre situațiile prevăzute de lege pentru declanșarea procedurii falimentului.

Art. 27. — În cazul retragerii autorizației unei bănci, persoană juridică română, sau unei sucursale din România a unei instituții de credit străine care nu are sediul social pe teritoriul unui stat membru, Banca Națională a României va informa în consecință autoritățile competente din statele membre gazdă în care banca, respectiv instituția de credit străină, desfășoară activitate.*)

Art. 28. — Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris băncii sau sucursalei în cauză, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și cel puțin în două cotidiane de circulație națională.

Hotărârea de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă.

Art. 29. — Ca urmare a retragerii autorizației, banca va intra în lichidare, dispozițiile cuprinse în cap. XIV referitoare la lichidarea băncilor fiind aplicabile în consecință.

Începând cu data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, banca, persoană juridică română, respectiv sucursala din România a instituției de credit străine, nu va putea desfășura alte activități decât cele legate de lichidare.

CAPITOLUL V

Fuziunea și divizarea

Art. 30. — Fuziunea sau divizarea băncilor se va efectua potrivit dispozițiilor legale, precum și cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României.

Art. 31. — Fuziunea se poate realiza:

a) între două sau mai multe bănci;

b) între bănci și instituții emitente de monedă electronică;

c) între bănci și instituții financiare;

d) între bănci și entități prestatoare de servicii auxiliare sau conexe.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. c) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Fuziunea și divizarea, în condițiile alin. 1, sunt supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

Dacă în urma procesului de fuziune sau de divizare a unei bănci rezultă instituții de credit noi, acestea sunt obligate să obțină autorizația de funcționare din partea Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL VI

Organizarea și conducerea băncilor

Art. 32. — Organizarea și conducerea băncilor se stabilesc prin actele constitutive ale băncilor, în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 33. — În toate actele sale oficiale banca trebuie să se identifice în mod clar printr-un minimum de date: firma sub care este înmatriculată în registrul comerțului, capitalul social, adresa sediului social, codul unic de înregistrare, numărul de ordine în registrul comerțului, numărul și data înmatriculării în registrul bancar.

Art. 34. — Banca este angajată prin semnătura a cel puțin 2 conducători, având competențele stabilite prin actul constitutiv, sau a cel puțin 2 salariați ai băncii, împuterniciți de conducerea acesteia.

Se asimilează semnăturilor prevăzute la alin. 1:

a) semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat emis de un furnizor de servicii de certificare calificată, în conformitate cu prevederile legale privind semnătura electronică;

b) orice altă tehnică echivalentă de garantare a autenticității semnăturii, aprobată de Banca Națională a României.

Art. 35. — Fiecare bancă va avea un regulament propriu de funcționare, aprobat de organele statutare, prin care va stabili cel puțin:

a) structura organizatorică a băncii;

b) atribuțiile fiecărui compartiment al băncii și relațiile dintre acestea;

c) atribuțiile sucursalelor și ale altor sedii secundare ale băncii;

d) atribuțiile comitetului de audit, comitetului de administrare a riscurilor, ale căror constituire și funcționare se vor stabili prin reglementările Băncii Naționale a României;

e) atribuțiile comitetului de administrare a activelor și pasivelor, ale comitetului de credite și ale altor organe specializate ale băncii, ale căror constituire și funcționare se vor stabili în baza deciziei organelor statutare;

f) competențele conducătorilor băncii, ale persoanelor care asigură conducerea compartimentelor din cadrul băncii, a sucursalelor și a altor sedii secundare și ale altor salariați care efectuează operațiuni în numele și pe contul băncii;

g) sistemul de control intern și organizarea și funcționarea activității de audit intern.

Art. 36. — Conducătorii și administratorii unei bănci trebuie să aibă o bună reputație, calificare și competență adecvate pentru realizarea obiectivelor propuse și pentru crearea premiselor necesare în vederea desfășurării activității băncii în conformitate cu cerințele legii și cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, în scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar, inclusiv protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori ai băncii.

Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. 1 trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

La numirea conducătorilor banca trebuie să asigure îndeplinirea cerinței ca fiecare dintre tipurile de activități pe care le desfășoară să se afle sub coordonarea unui conducător cu experiență în aceste activități.

Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezenta lege și reglementările date în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența fiecărei persoane și de a decide dacă aceste persoane corespund cerințelor prevăzute la alin. 1.

Evaluarea se va face atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, astfel încât să se asigure și îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. 4.

Art. 37. — Conducerea băncii trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane. Conducătorii trebuie să fie salariați ai băncii și pot fi membri ai consiliului de administrație.

Conducătorii băncii trebuie să asigure efectiv conducerea de zi cu zi a activității băncii, să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți și cel puțin unul dintre aceștia să ateste cunoașterea limbii române. Ei trebuie să fie licențiați în unul dintre domeniile economic, juridic ori în alt domeniu care se circumscrie activității financiar-bancare și/sau să fi absolvit cursuri post-universitare în unul dintre aceste domenii și să aibă experiență de minimum 7 ani în domeniul financiar-bancar, care să fie relevantă pentru specificul și volumul activității desfășurate de bancă.

Administratorii băncii pot fi numai persoane fizice. Aceste persoane trebuie să aibă experiență de minimum 3 ani în domeniul financiar-bancar sau într-un domeniu care poate fi considerat relevant pentru activitatea băncii.

Art. 38. — În scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar Banca Națională a României va stabili prin reglementări și alte criterii specifice de evaluare a calității, activității și experienței persoanelor desemnate în

calitate de conducător sau administrator al unei bănci, precum și alte reguli și norme etice și profesionale pentru personalul bancar.

Art. 39. — În cazul în care conducătorii băncii fac parte din consiliul de administrație, numărul membrilor acestuia trebuie să fie stabilit astfel încât administratorii care nu au și calitatea de conducător să constituie majoritatea.

Art. 40. — În afară de condițiile prevăzute de legislația în vigoare referitoare la administratori, o persoană nu poate fi aleasă în consiliul de administrație al unei bănci, iar dacă a fost aleasă, decede din mandatul său, dacă:

a) este salariat al băncii în cauză, cu excepția conducătorilor acesteia;

b) este salariat, administrator sau auditor financiar la o altă instituție de credit, persoană juridică română, cu excepția cazului în care banca este o filială a instituției de credit respective;

c) în ultimii 5 ani i s-a retras aprobarea de către autoritatea competentă de a conduce o instituție de credit sau a fost înlocuită ca urmare a unei măsuri de remediere luate de o instituție de credit;

d) îi este interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească sau o decizie a unei alte autorități, să conducă o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de asigurare/reasigurare ori să desfășoare activitate în unul dintre domeniile specifice instituțiilor respective.

Dispozițiile legislației în vigoare, referitoare la situațiile de incompatibilitate prevăzute pentru administratori, inclusiv cele ale alin. 1, și prevederile cap. VII se aplică și conducătorilor băncii care nu sunt membri ai consiliului de administrație.

Art. 41. — Dispozițiile art. 32—38 se aplică în mod corespunzător și sucursalelor instituțiilor de credit străine, autorizate să funcționeze în România. Conducătorilor acestor sucursale li se aplică și dispozițiile art. 40 alin. 2.

Art. 42. — La data aderării României la Uniunea Europeană dispozițiile art. 37 alin. 2 și 3 și cele ale art. 38 se abrogă.

CAPITOLUL VII

Conflictul de interese

Art. 43. — Administratorul notifică în scris băncii natura și întinderea interesului sau relației sale materiale, dacă:

a) este parte a unui contract cu banca;

b) este administrator al unei persoane juridice care este parte a unui contract cu banca;

c) are un interes material sau o relație materială cu o persoană care este parte într-un contract cu banca, cu excepția contractelor de depozit sau de păstrare de valori.

Art. 44. — Obligația prevăzută la art. 43 revine administratorului atunci când a cunoscut sau trebuia să

cunoască faptul că a fost încheiat sau este în curs de a fi încheiat un astfel de contract.

Art. 45. — Administratorul unei bănci este obligat ca, ori de câte ori este necesar, dar nu mai puțin de o dată pe an, să prezinte, în scris, consiliului de administrație al băncii o declarație din care să rezulte numele și adresa asociaților săi și date referitoare la interesele materiale de natură financiară, comercială, agricolă, industrială sau de altă natură ale administratorului și ale familiei sale.

Art. 46. — Un administrator care are un interes material sau o relație materială, în sensul art. 43, 45 și 47, nu va participa la dezbaterile asupra contractului și se va abține de la vot asupra oricărei probleme legate de acest contract.

În scopul realizării cvorumului necesar luării unei decizii asupra contractului în cauză, administratorul va fi considerat prezent.

Art. 47. — Un interes este considerat material, în sensul prevederilor art. 43 și 45, dacă se referă la averea, afacerea sau interesele familiei (soțului/soției, rudelor și afinilor până la gradul al doilea inclusiv) persoanei care are interes.

Art. 48. — Când un administrator nu declară un conflict de interese, în conformitate cu prevederile prezentului capitol:

a) banca, un acționar al acesteia sau Banca Națională a României poate cere instanței judecătorești anularea oricărui contract în care acesta are un interes material nedeclarat, potrivit celor prevăzute în prezentul capitol;

b) Banca Națională a României, potrivit art. 100, poate cere băncii suspendarea administratorului pe o perioadă care să nu depășească un an sau înlocuirea acestuia.

CAPITOLUL VIII

Secretul profesional în domeniul bancar și schimbul de informații între autorități

Art. 49. — Banca va păstra confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, aflate la dispoziția sa, care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților ori informații referitoare la conturile clienților — solduri, rulaje, operațiuni derulate —, la serviciile prestate sau la contractele încheiate cu clienții.

Orice persoană care beneficiază de serviciile unei bănci este considerată client al acesteia.

Art. 50. — Orice membru al consiliului de administrație al unei bănci, angajații acesteia și orice persoană care, sub o formă sau alta, participă la conducerea, administrarea ori activitatea băncii are obligația să păstreze secretul profesional asupra oricărui fapt, date sau informații

la care se referă art. 49, de care a luat cunoștință în cursul desfășurării activității sale profesionale.

Persoanele prevăzute la alin. 1 nu au dreptul de a folosi sau de a dezvălui, nici în timpul activității și nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, dacă ar deveni publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei bănci sau ale unui client al acesteia.

Prevederile alin. 1 și 2 se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate, din rapoarte ori alte documente ale băncii.

Art. 51. — Obligația de păstrare a secretului profesional nu poate fi opusă autorității competente în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege.

Informații de natura secretului profesional pot fi furnizate, în măsura în care acestea sunt justificate de scopul pentru care sunt cerute ori furnizate, în următoarele situații:

a) la solicitarea titularilor sau a moștenitorilor acestora, inclusiv a reprezentanților lor legali și/sau statutari, ori cu acordul expres al acestora;

b) în cazurile în care banca justifică un interes legitim;

c) la solicitarea scrisă a altor autorități sau instituții ori din oficiu, dacă prin lege specială sunt prevăzute autoritățile sau instituțiile care sunt îndrituite să solicite și/sau să primească astfel de informații și sunt identificate clar informațiile care pot fi furnizate de către bancă, în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale acestor autorități sau instituții;

d) la solicitarea scrisă a soțului titularului de cont, atunci când face dovada că a introdus în instanță o cerere de împărțire a bunurilor comune, sau la solicitarea instanței.

În cererea adresată băncii, conform alin. 2 lit. c), trebuie să se precizeze temeiul legal al solicitării de informații, identitatea clientului la care se referă informațiile confidențiale care se solicită, categoria datelor solicitate și scopul pentru care se solicită acestea.

Persoanele abilitate să solicite și/sau să primească informații de natura secretului profesional în domeniul bancar sunt obligate să păstreze confidențialitatea acestora și le pot utiliza numai în scopul pentru care le-au solicitat sau le-au fost furnizate, potrivit legii.

Personalul băncii nu poate utiliza în folos personal sau în folosul altuia, direct ori indirect, informații de natura celor prevăzute la art. 49, pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

Art. 52. — În cauzele penale, la solicitarea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești ori, după caz, a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului, băncile vor furniza informații de natura secretului profesional.

Dispozițiile art. 51 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Art. 53. — Nu se consideră încălcări ale obligației de păstrare a secretului profesional;

a) furnizarea de date agregate, astfel încât identitatea și informațiile privind activitatea fiecărui client nu pot fi identificate;

b) furnizarea de date structurilor constituite sub forma centralei riscurilor bancare, centralei incidentelor de plată sau fondului de garantare a depozitelor, organizate în condițiile legii;

c) furnizarea de date auditorului financiar al băncii;

d) furnizarea de informații la cererea băncilor corespondente;

e) furnizarea de date și informații necesare pentru realizarea supravegherii pe bază consolidată.

Art. 54. — Dispozițiile cuprinse în prezentul capitol se aplică în mod corespunzător și sucursalelor instituțiilor de credit străine autorizate să funcționeze în România, precum și persoanelor juridice prevăzute la art. 2 alin. 2.

Art. 55. — În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României asigură schimbul de informații cu autorități din România și cu autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile art. 3 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL IX

Cerințe operaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 56. — În activitatea lor, băncile se supun reglementărilor și ordinelor emise de Banca Națională a României, date în aplicarea legislației privind politica monetară, de credit, valutară, de plăți, de asigurare a prudenței bancare și de supraveghere bancară.

Băncile trebuie să-și organizeze întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale reglementărilor Băncii Naționale a României. În acest sens băncile trebuie să dispună de proceduri de administrare și contabile corespunzătoare și de sisteme adecvate de control intern.

Modificările în situația băncii sunt supuse aprobării Băncii Naționale a României, în condițiile stabilite de aceasta prin reglementări. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind respectivele modificări se va face numai după obținerea acestei aprobări.

În statutele lor, băncile nu vor putea stabili excepții de la principiul potrivit căruia o acțiune dă dreptul la un singur vot.

Acțiunile emise de bănci vor putea fi numai nominative.

Art. 57. — În vederea funcționării, în termen de 30 de zile de la data obținerii autorizației, fiecare bancă este

obligată să deschidă cont curent la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta. Transferurile bănești operate prin înscrieri în contul curent deschis în evidențele Băncii Naționale a României sunt irevocabile și necondiționate.

Băncile pot deschide la Banca Națională a României și alte conturi, în condițiile stabilite de aceasta.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe de capital

Art. 58. — Capitalul social al unei bănci trebuie vărsat, integral și în formă bănească, la momentul subscrierii.

Nivelul minim al capitalului inițial este stabilit de Banca Națională a României prin reglementări, fără a putea fi mai mic decât echivalentul în monedă națională a 5 milioane euro.

La constituire, aportul de capital va fi vărsat într-un cont deschis la o instituție de credit, care va fi blocat până la înmatricularea băncii în registrul comerțului.

La constituirea unei bănci, capitalul inițial este egal cu capitalul social, cu excepția cazurilor în care banca nou-constituită este rezultată dintr-un proces de reorganizare prin fuziune sau divizare. La deschiderea unei sucursale, capitalul inițial se va asigura prin punerea la dispoziție a acesteia a capitalului de dotare de către instituția de credit străină.

Art. 59. — Băncile pot majora capitalul social numai prin utilizarea următoarelor surse:

a) noi aporturi în formă bănească;

b) prime de emisiune sau de aport și alte prime legate de capital, integral încasate, rămase după acoperirea cheltuielilor neamortizate cu astfel de operațiuni, precum și rezervele constituite pe seama unor astfel de prime;

c) dividende din profitul net convenit acționarilor, după plata impozitului pe dividende, potrivit legii;

d) rezerve constituite din profitul net, existente în sold, potrivit ultimului bilanț contabil.

Sucursalele instituțiilor de credit străine, autorizate să funcționeze în România, pot majora capitalul de dotare prin utilizarea următoarelor surse:

a) noi aporturi în formă bănească puse la dispoziție sucursalei de către instituția de credit străină, cu destinația „capital de dotare“;

b) rezerve constituite din profitul net, existente în sold potrivit ultimei situații financiare anuale.*)

Art. 60. — Băncile repartizează 20% din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit, pentru constituirea unui fond de rezervă, până când fondul astfel constituit egalează capitalul social, apoi maximum 10% până în momentul în care fondul a ajuns de două ori mai mare decât capitalul social. După atingerea acestui nivel, alocarea de sume pentru fondul de rezervă se face din profitul net.

Băncile repartizează din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit sumele destinate constituirii rezervei generale pentru riscul de credit, în limita a 2% din soldul creditelor acordate.

Prevederile alin. 1 și 2 sunt aplicabile până la încheierea exercițiului financiar al anului 2003 inclusiv.

Începând cu exercițiul financiar al anului 2004, băncile constituie fondul de rezervă potrivit dispozițiilor legislației privind societățile comerciale și, de asemenea, constituie fondul pentru riscuri bancare generale din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit, în limita a 1% din soldul activelor purtătoare de riscuri specifice activității bancare, așa cum sunt stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în măsura în care sumele respective se regăsesc în profitul net.

La determinarea nivelului fondului pentru riscuri bancare generale se au în vedere și sumele reprezentând rezerva generală pentru riscul de credit, constituită potrivit alin. 2, existentă în sold.

Fondul de rezervă și rezerva generală pentru riscul de credit, constituite potrivit alin. 1 și 2, nu vor fi diminuate în funcție de limitele și cotele prevăzute la alin. 4 și vor fi utilizate potrivit destinațiilor prevăzute de reglementările legale.

Modul de utilizare a fondului pentru riscuri bancare generale se stabilește prin reglementări ale Băncii Naționale a României.

SECȚIUNEA a 3-a

Cerințe prudențiale

Art. 61. — La acordarea creditelor, băncile urmăresc ca solicitanții să prezinte credibilitate pentru rambursarea acestora la scadență. În acest scop băncile cer solicitanților garantarea creditelor în condițiile stabilite prin normele lor de creditare.

*) Art. IX din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Rezervele existente în sold, precum și diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului, inclusiv diferențele aferente disponibilităților în devize din semestrul I al anului 2002, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2001, constituite de bănci până la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, până la această dată, puteau constitui sursa de majorare a capitalului social, potrivit legislației aplicabile, vor putea fi utilizate în continuare în acest scop până la epuizarea acestora.

Rezervele existente în sold la sfârșitul semestrului I al anului 2002, constituite de sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine din diferențele din evaluarea disponibilităților în valută reprezentând capital de dotare, vor putea fi utilizate pentru majorarea capitalului de dotare până la epuizarea acestor rezerve“.

Art. 62. — Băncile trebuie să respecte cerințele prudențiale, la nivel individual sau consolidat, după caz, prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României, care se referă, fără a fi limitative, la:

- a) solvabilitate;
- b) lichiditate;
- c) expunerea maximă față de un singur debitor și expunerea maximă agregată;
- d) expunerea față de persoanele aflate în relații speciale cu banca;
- e) riscul valutar;
- f) calitatea activelor, constituirea și utilizarea provizioanelor de risc;
- g) organizare și control intern.

Indicatorii aferenți cerințelor prevăzute la lit. a), c)—e) ale alin. 1 se vor calcula în funcție de nivelul fondurilor proprii; acest nivel nu va putea fi mai mic decât nivelul minim al capitalului inițial, stabilit prin reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 63. — În scopul determinării indicatorului de solvabilitate, Banca Națională a României poate recunoaște diminuarea riscului de credit în cazul încheierii următoarelor tipuri de contracte de compensare a creanțelor și a obligațiilor reciproce decurgând din operațiuni cu instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii și operațiuni similare cu aur:

a) contracte bilaterale prin care părțile stipulează că, la termenele stabilite sau la data apariției unui eveniment determinat — de regulă, imposibilitatea unei părți de a-și onora obligațiile asumate —, obligațiile reciproce inițiale, chiar neajunse la scadență, se sting automat, fiind înlocuite de o nouă obligație, astfel încât o singură sumă netă rezultată din compensarea obligațiilor inițiale va fi datorată de partea debitoare;

b) alte contracte bilaterale de compensare.

Operațiunile și condițiile în care Banca Națională a României recunoaște diminuarea riscului de credit, potrivit alin. 1, și modalitatea de calcul al acestuia vor fi stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României.

Art. 64. — Băncile, persoane juridice române, pot deschide pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare — agenții și altele asemenea —, în condițiile prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

Băncile, persoane juridice române, vor putea desfășura activitate bancară și alte activități financiare în străinătate, în limita autorizației acordate de Banca Națională a României, numai prin intermediul unei sucursale.

Deschiderea de sucursale în străinătate este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, conform reglementărilor emise de aceasta.

Cererea de aprobare a deschiderii unei sucursale în străinătate va indica țara în care se intenționează

deschiderea sucursalei și va fi însoțită, fără a se limita la acestea, de următoarele:

a) un studiu de fezabilitate, care va cuprinde cel puțin tipurile de activități care vor fi desfășurate prin intermediul sucursalei și structura organizatorică a acesteia;

b) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea sucursalei și informații privind calificarea, experiența și onorabilitatea acestora;

c) adresa sediului sucursalei.

Banca Națională a României poate respinge o cerere de aprobare a deschiderii unei sucursale în străinătate de către o bancă, persoană juridică română, dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de bancă, constată că:

a) banca nu dispune de capacitate administrativă sau de o situație financiară adecvată, în raport cu activitatea propusă a fi desfășurată prin intermediul sucursalei;

b) cadrul legislativ existent în țara gazdă și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică realizarea unei supravegheri conform principiilor prezentei legi;

c) banca înregistrează o evoluție necorespunzătoare a indicatorilor aferenți cerințelor de prudență bancară.

Orice modificare a elementelor prevăzute la alin. 4 este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

Art. 65. — Prin derogare de la dispozițiile art. 64 alin. 3, băncile, persoane juridice române, pot desfășura în statele membre activitate bancară și alte activități financiare, conform art. 11 alin. 1, pentru care sunt autorizate, prin intermediul unei sucursale sau în mod direct, dacă îndeplinesc condițiile stabilite de legislația respectivului stat membru, prin care se urmărește protejarea interesului general.

Banca, persoană juridică română, care intenționează să deschidă o sucursală într-un stat membru, va notifica acest lucru Băncii Naționale a României, împreună cu informațiile prevăzute la art. 64 alin. 4.

În termen de 3 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României va comunica autorității competente din statul membru gazdă informațiile primite sau, după caz, va refuza transmiterea acestora și va informa banca în consecință. În cazul în care Banca Națională a României nu informează banca în termenul prevăzut, aceasta, în 15 zile de la expirarea termenului, se poate adresa Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, solicitând eliberarea unei decizii, procedura prevăzută la art. 149 fiind aplicabilă în mod corespunzător.

Banca Națională a României va putea refuza transmiterea comunicării către autoritatea competentă din statul membru gazdă, pe considerentele prevăzute la art. 64 alin. 5 lit. a) și c), caz în care va notifica băncii și motivele care au stat la baza luării deciziei.

Comunicarea către autoritatea competentă din statul membru gazdă va cuprinde, pe lângă informațiile furnizate de bancă, potrivit art. 64 alin. 4, și informații referitoare la:

a) valoarea fondurilor proprii ale băncii și nivelul indicatorilor de solvabilitate;

b) o descriere a sistemului de garantare a depozitelor existent în România.

La cererea autorității competente din statul membru gazdă, Banca Națională a României va putea comunica și alte informații solicitate de aceasta.

Orice intenție de modificare a informațiilor furnizate conform alin. 2 va fi comunicată Băncii Naționale a României cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea respectivă urmează să fie efectuată, termen în care Banca Națională a României va proceda conform prevederilor alin. 3.*)

Art. 66. — Băncile, persoane juridice române, care intenționează să desfășoare pentru prima dată activitate bancară și alte activități financiare în mod direct într-un stat membru, vor notifica acest lucru Băncii Naționale a României. Notificarea va indica statul membru în cauză și va cuprinde activitățile prevăzute la art. 11 alin. 1 care urmează să fie desfășurate.

În termen de o lună de la primirea notificării, conform alin. 1, Banca Națională a României o va comunica autorității competente din statul membru gazdă.*)

Art. 67. — O bancă nu poate efectua repartizări din profit pentru dividende dacă, în urma acestei repartizări, banca înregistrează un nivel de solvabilitate sub cel minim prevăzut de reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 68. — Orice participație de natura imobilizărilor financiare, deținută — direct și/sau indirect — de o bancă, în părți sociale, acțiuni sau alte titluri de natură participativă la entități, altele decât instituții de credit, instituții financiare, de asigurări și societăți prestatoare de servicii auxiliare sau conexe, nu poate să depășească:

a) 15% din fondurile sale proprii;

b) 20% din capitalul social al entității respective sau, după caz, din valoarea totală a titlurilor de natură participativă emise de o asemenea entitate.

Valoarea totală a imobilizărilor financiare prevăzute la alin. 1 nu poate depăși 60% din fondurile proprii ale băncii.

Art. 69. — Este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, conform reglementărilor acesteia:

a) orice participație pe care banca intenționează să o dețină în instituții de credit, instituții financiare, de asigurări sau în alte entități care, ca rezultat al achiziționării participației respective, ar intra în perimetrul de consolidare a conturilor, conform reglementărilor aplicabile;

b) orice participație a cărei valoare este de cel puțin 10% din fondurile proprii ale băncii, pe care aceasta intenționează să o dețină în acțiuni sau alte titluri de natură participativă necotate pe o piață reglementată;

c) orice participație a cărei valoare se situează între 10% și 15% din fondurile proprii ale băncii, pe care aceasta intenționează să o dețină în acțiuni sau alte titluri de natură participativă, cotate pe o piață reglementată, emise de entități, altele decât instituții de credit, instituții financiare, de asigurări ori societăți prestatoare de servicii auxiliare sau conexe;

d) orice participație a băncii, de natura celor prevăzute la art. 68 alin. 1, care, în situații justificate de circumstanțe excepționale, depășește limitele stabilite la acest articol.**)

Art. 70. — Printre obiectivele urmărite de Banca Națională a României, la aprobarea participațiilor prevăzute la art. 69, se va avea în vedere ca:

a) achiziționarea participațiilor respective să nu supună banca la riscuri nejustificate sau să împiedice realizarea unei supravegheri eficiente pe bază consolidată;

b) banca să dispună de suficiente resurse financiare și de natură organizatorică pentru achiziționarea și administrarea participațiilor respective.

În cazul aprobării unei participații, în condițiile prevăzute la art. 69 lit. d), Banca Națională a României va solicita băncii să-și majoreze în mod corespunzător fondurile proprii și va stabili termenul în care se va realiza această majorare.

Participațiile de natura imobilizărilor financiare, altele decât cele supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, vor fi notificate acesteia, în termen de 5 zile de la data achiziționării lor de către bancă.

Art. 71. — Împrumuturile acordate persoanelor aflate în relații speciale cu banca sau personalului acesteia, inclusiv familiilor acestora, pot fi permise numai în condițiile stabilite de reglementările Băncii Naționale a României.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. d) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

**) Art. VI din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Băncile, persoane juridice române, și sucursalele instituțiilor de credit străine care beneficiază de autorizație de funcționare din partea Băncii Naționale a României trebuie să se conformeze dispozițiilor Legii nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, în termenele stabilite de Banca Națională a României.

Participațiile de natura investițiilor financiare pe care băncile le dețin la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi considerate ca fiind autorizate, conform prevederilor art. 49***) din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege. În situația în care Banca Națională a României constată că cerințele art. 49****) nu sunt îndeplinite, poate dispune băncii limitarea sau, după caz, lichidarea acestor participații, într-un termen rezonabil.“

***) Art. 49 a devenit prin renumerotare art. 69.

****) Art. 49¹ a devenit prin renumerotare art. 70.

SECȚIUNEA a 4-a

Acționari

Art. 72. — Orice persoană fizică sau juridică ori grup de persoane care intenționează să devină acționar semnificativ al unei bănci trebuie să notifice această intenție Băncii Naționale a României, în conformitate cu reglementările emise de aceasta, informând asupra mărimii participației pe care dorește să o achiziționeze.

În termen de cel mult 3 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României se poate opune intenției de achiziționare a unei participații, conform alin. 1, având în vedere cerințele prevăzute la art. 74.

Dacă Banca Națională a României nu se opune intenției prevăzute la alin. 2, aceasta poate stabili un termen maxim în care această intenție să se materializeze.

Art. 73. — Orice acționar semnificativ care intenționează să-și majoreze participația ori proporția drepturilor de vot, astfel încât acestea să atingă sau să depășească nivelurile de 20%, 33% ori 50% din capitalul social sau din totalul drepturilor de vot ori banca să devină o filială a sa, trebuie să notifice această intenție Băncii Naționale a României, caz în care prevederile art. 72 se aplică în mod corespunzător.

Orice acționar semnificativ care intenționează să-și diminueze participația sau proporția drepturilor de vot, astfel încât aceasta să reprezinte mai puțin de 10%, 20%, 33% ori 50% din capitalul social sau din totalul drepturilor de vot ori banca să înceteze să mai fie o filială a sa, va notifica această intenție Băncii Naționale a României.

Băncile vor informa de îndată Banca Națională a României cu privire la orice achiziție sau înstrăinare a acțiunilor lor care depășește, respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la alin. 1 și 2.

Cel puțin o dată pe an băncile vor comunica Băncii Naționale a României identitatea acționarilor lor semnificativi și, după caz, orice alte date și informații cu privire la aceste persoane, cerute prin reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 74. — Calitatea acționarilor și structura grupurilor din care fac parte trebuie să corespundă nevoii garantării unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii și să permită realizarea unei supravegheri eficiente, în scopul asigurării credibilității și viabilității sistemului bancar, inclusiv protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori ai unei bănci.

Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile stabilite de prezenta lege și reglementările date în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de

activitatea, reputația și integritatea morală ale persoanelor menționate la art. 72 și 73, inclusiv proveniența fondurilor destinate obținerii participației, și de a decide dacă acestea corespund cerințelor prevăzute la alin. 1.

Dacă persoana care intenționează să devină acționar semnificativ al unei bănci, persoană juridică română, este o instituție de credit străină sau o entitate care deține ca filială o instituție de credit străină ori este o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit străină și dacă, în urma achiziționării participației, banca va deveni filială a persoanei care a achiziționat participația ori va fi controlată de această persoană, evaluarea acționarului semnificativ va face obiectul unei consultări prealabile cu autoritatea competentă din țara de origine a instituției de credit străine.*)

Art. 75. — În sensul celor prevăzute la art. 74 persoanele menționate la art. 72 și 73 trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:

a) să dispună de o situație financiară stabilă, care să justifice în mod satisfăcător proveniența fondurilor destinate obținerii participației la capitalul social al băncii și care să creeze premise pentru o eventuală susținere financiară a băncii;

b) să furnizeze suficiente informații care să asigure transparența necesară pentru identificarea structurii grupului din care fac parte;

c) persoanele juridice să funcționeze de minimum 3 ani, cu excepția celor rezultate dintr-o fuziune sau divizare, caz în care termenul de 3 ani include și funcționarea persoanei ori a persoanelor juridice din care acestea provin;

d) să fie supravegheate în mod adecvat de către autoritatea competentă din țara de origine.

În situația în care persoanele prevăzute la alin. 1 sunt instituții de credit sau filiale ale acestora ori în alte cazuri justificate, Banca Națională a României poate să excepteze aceste persoane de la îndeplinirea condiției prevăzute la lit. c) a alin. 1.

Art. 76. — În scopul asigurării stabilității și viabilității sistemului bancar Banca Națională a României va stabili prin reglementări și alte criterii specifice de evaluare a calității acționariatului unei bănci.

SECȚIUNEA a 5-a

Documente contractuale, registre și evidențe

Art. 77. — Fiecare bancă întocmește și păstrează, la sediul său social, documente și evidențe, în limba română, cuprinzând:

a) contractul de societate și statutul, precum și toate actele adiționale prin care acestea au fost modificate;

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. e) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui alineat se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

b) un registru al acționarilor săi, cu excepția cazurilor în care evidența acționarilor este ținută de o societate de registru independent, potrivit legii;

c) minutele și hotărârile adunării generale a acționarilor;

d) minutele ședințelor și hotărârile consiliului de administrație și ale comitetelor prevăzute de lege sau de reglementările Băncii Naționale a României și, după caz, ale comitetelor constituite pe baza hotărârii organelor statutare ale băncii;

e) registrele și înregistrările contabile care evidențiază clar și corect situația activității sale, explicarea tranzacțiilor și situației sale financiare, astfel încât să permită Băncii Naționale a României să determine dacă banca s-a conformat prevederilor prezentei legi;

f) reglementările proprii referitoare la desfășurarea activității, precum și toate amendamentele acestora;

g) alte înregistrări care sunt cerute potrivit prezentei legi ori prevederilor reglementărilor Băncii Naționale a României.

Documentele prevăzute la lit. a) și f) se transmit la Banca Națională a României, iar documentele reprezentând evidențierea zilnică a înregistrărilor pentru fiecare client al băncii, caracteristicile tranzacțiilor sale cu acel client ori în contul acestuia și soldul datorat clientului sau de către acesta se păstrează la sediul social al băncii sau la sediile secundare.

Art. 78. — Fiecare bancă întocmește și păstrează la sediul social sau la sediile sale secundare un exemplar al documentației de credit adecvate și orice informații privitoare la relațiile sale de afaceri cu clienții și cu alte persoane pe care Banca Națională a României le poate prevedea prin reglementări și care se pun la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

Art. 79. — Toate operațiunile de credit și garanție ale băncilor trebuie consemnate în documente contractuale din care să rezulte clar toți termenii și toate condițiile respectivelor tranzacții. Aceste documente trebuie păstrate de bănci și puse la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

Contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar, constituie titluri executorii.

De la data inițierii unei proceduri judiciare față de un debitor, inclusiv în cazul solicitării de către bancă a investiției cu formulă executorie a contractului de credit ori, după caz, al inițierii de către aceasta a unei alte proceduri de executare silită prevăzută de lege, dobânda stabilită conform contractului sau, după caz, dobânda legală se va calcula în continuare, dacă prin lege nu se prevede faptul că de la data deschiderii procedurii nu se mai datorează dobânzi; dobânda și creditele respective se vor evidenția de către bancă în afara bilanțului.

Garanțiile constituite în favoarea băncii în scopul garantării creditelor, care îndeplinesc condițiile de publicitate prevăzute de lege, conferă băncilor prioritate față de terții, inclusiv statul, ale căror creanțe și garanții au îndeplinit ulterior condițiile de publicitate.

Art. 80. — Dispozițiile art. 79 alin. 1 se aplică în cazul tuturor operațiunilor și tranzacțiilor băncii.

Băncile care emit monedă electronică sunt obligate să încheie contracte cu deținătorii, prin care să se stabilească în mod clar condițiile de răscumpărare a acesteia. În perioada de valabilitate pentru care a fost emisă moneda electronică, băncile emitente sunt obligate să o răscumpere, la cererea deținătorilor, la o valoare egală cu valoarea acesteia existentă în sold. Răscumpărarea se va realiza prin schimbarea valorii sale în numerar sau prin transfer în cont, fără reținerea altor taxe și comisioane decât cele strict necesare efectuării operațiunii de răscumpărare.

Contractul poate prevedea un prag minim de răscumpărare, care nu poate fi mai mare decât echivalentul a 10 euro.

SECȚIUNEA a 6-a

Conturi, situații financiare și controlul acestora

Art. 81. — Băncile trebuie să țină permanent evidența contabilă, în concordanță cu prevederile legii contabilității și ale reglementărilor specifice date în aplicarea acesteia, și să întocmească situații financiare care să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată. Evidența contabilă și situațiile financiare ale unei bănci trebuie să reflecte, de asemenea, operațiunile și situația financiară a filialelor, a sucursalelor și a celorlalte sedii secundare, pe bază individuală și, după caz, pe bază consolidată.

Art. 82. — Băncile sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare constând în elemente ale bilanțului contabil, precum și alte date cerute de Banca Națională a României, la termenele și în forma stabilite prin reglementări.

Art. 83. — Situațiile financiare ale băncii, întocmite pe bază individuală și, după caz, pe bază consolidată, trebuie să fie auditate, potrivit prezentei legi, de auditori financiari aprobați de Banca Națională a României.

Art. 84. — Situațiile financiare ale băncilor vor fi certificate, până la exercițiul financiar al anului 2001 inclusiv, de către cenzori autorizați, în vederea depunerii în termenul legal la autoritățile în drept.

Consiliile de administrație ale băncilor vor contracta servicii de audit financiar cu auditori financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România sau societăți internaționale de audit financiar agreeate de Camera

Auditorilor Financiari din România, în conformitate cu legislația privind auditul financiar și în acord cu Programul de implementare a reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a bis 86/635 CEE și cu standardele internaționale de contabilitate.

Art. 85. — În scopul auditării situațiilor financiare, fiecare bancă va încheia contracte cu auditori financiari, persoane juridice autorizate de Camera Auditorilor Financiari din România, potrivit legii.

Auditorul financiar:

a) va întocmi un raport anual împreună cu opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie ale băncii și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată, potrivit standardelor profesionale publicate de Camera Auditorilor Financiari din România;

b) va analiza practicile și procedurile controlului și auditului intern și, dacă consideră că acestea nu sunt corespunzătoare, va face recomandări băncii pentru remedierea lor;

c) va furniza, la solicitarea Băncii Naționale a României, orice detalii, clarificări, explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare ale băncii.

Raportul auditorului financiar împreună cu opinia sa vor fi prezentate adunării generale a acționarilor și vor fi publicate împreună cu situațiile financiare anuale.

Art. 86. — Auditorul financiar al unei bănci trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice act sau fapt în legătură cu banca ori cu entitățile care intră în perimetrul de consolidare, act sau fapt care:

a) constituie o încălcare gravă a legii și/sau a reglementărilor ori a actelor emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare și de desfășurare a activității băncii;

b) este de natură să afecteze situația patrimonială a băncii sau buna sa funcționare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare ale băncii sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar a obligației de a informa Banca Națională a României, conform alin. 1 și art. 85 alin. 2 lit. c), nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea materială a acestuia.

Art. 87. — Fiecare bancă va publica situațiile financiare, după aprobarea acestora de către adunarea generală a

acționarilor, în forma stabilită de Banca Națională a României și aprobată de Ministerul Finanțelor Publice, la termenele prevăzute de lege.

Art. 88. — Dispozițiile art. 56, 57, 61, 63, art. 64 alin. 1, art. 77—84, 85 și 87 se aplică în mod corespunzător și sucursalelor instituțiilor de credit străine, autorizate să funcționeze în România.

În cazurile în care instituțiile de credit străine decid constituirea la nivelul sucursalelor din România a fondului pentru riscuri bancare generale, prevăzut la art. 60, dispozițiile acestui articol se aplică în mod corespunzător și acestor sucursale.

Sucursalele instituțiilor de credit străine vor publica în limba română situațiile financiare anuale ale instituției de credit străine, întocmite și auditate conform legislației din țara de origine.*)

Dispozițiile art. 62 și 71 se aplică sucursalelor menționate la alin. 1 numai dacă se prevede astfel în reglementările Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL X

Sistemele de plăți

Art. 89. — Banca Națională a României reglementează, autorizează și supraveghează sistemele de plăți din România, inclusiv administratorii acestora, în scopul asigurării funcționării sistemelor în conformitate cu standardele internaționale în acest domeniu.

Sistemele de plăți menționate la alin. 1 nu pot funcționa pe teritoriul României fără obținerea autorizației Băncii Naționale a României.

Art. 90. — Banca Națională a României emite reglementări cu privire la sistemele de plăți, care se vor referi la:

a) condițiile și modalitatea de organizare a sistemelor de plăți;

b) condițiile și procedura de autorizare, cazurile în care autorizația poate fi revocată;

c) criteriile și regulile pentru supravegherea sistemelor de plăți, inclusiv a participanților la aceste sisteme și a administratorilor acestora;

d) informațiile și raportările care trebuie furnizate Băncii Naționale a României;

e) cerințele minime referitoare la funcționarea, auditul operațional și administrarea riscurilor unui sistem de plăți și cele referitoare la situațiile financiare și auditul intern ale participanților și ale administratorului unui sistem de plăți;

f) orice alte cerințe specifice necesare bunei funcționări a unui sistem de plăți.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. f) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui alineat se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 91. — Fondurile și instrumentele financiare ale participanților la sistemele de plăți, constituite la dispoziția agentului de decontare, în limitele solicitate prin regulile sistemului, în scopul garantării îndeplinirii obligațiilor care decurg din calitatea de participant la sistem, nu pot face obiectul executării silite de către terți și nu pot fi grevate de alte garanții reale ori sarcini de către participantul debitor.

Fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. 1 sunt exceptate de la procedura înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

În cazul falimentului unui participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. 1 vor fi utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la data pronunțării, inclusiv a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului.

În cazul încetării calității de participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. 1 vor fi utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la momentul încetării calității de participant.

CAPITOLUL XI

Supravegherea prudențială a băncilor

Art. 92. — În scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar, Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a băncilor, persoane juridice române, și a sucursalelor instituțiilor de credit străine, autorizate să desfășoare activitate pe teritoriul României, prin stabilirea unor norme și indicatori de prudență bancară, urmărirea respectării acestora și a altor cerințe prevăzute de lege și de reglementările aplicabile, impunerea măsurilor necesare și aplicarea de sancțiuni, în vederea prevenirii și limitării riscurilor specifice activității bancare.

Urmărirea respectării cerințelor de natură prudențială și a altor cerințe prevăzute de legislația bancă se realizează de Banca Națională a României pe baza raportărilor făcute potrivit prezentei legi și a reglementărilor date în aplicarea acesteia și prin inspecții desfășurate la:

a) sediul băncilor, persoane juridice române, al sucursalelor și al altor sedii secundare ale acestora din țară și din străinătate;

b) sediile sucursalelor instituțiilor de credit străine care desfășoară activitate în România.

Art. 93. — Inspecțiile la sediul băncii se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari numiți de Banca Națională a României.

Pentru verificarea sucursalelor deschise în statele membre de către bănci, persoane juridice române, Banca Națională a României poate efectua inspecții la sediul acestor sucursale, cu informarea prealabilă a autorităților competente din statele membre gazdă sau poate solicita acestor autorități să realizeze verificarea.*)

În cazul sucursalelor și filialelor instituțiilor de credit străine, echipele de inspecție pot include și reprezentanți ai autorității competente din țara de origine a instituției de credit străine.

Pentru supravegherea băncilor române care funcționează în străinătate, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente ale statelor respective.

Informațiile referitoare la instituțiile de credit străine care desfășoară activități în România pot fi furnizate autorităților competente din țara de origine, numai în condiții de reciprocitate.

Art. 94. — Băncile sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României și auditorilor financiari, numiți potrivit prevederilor art. 93, care efectuează inspecția, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de administrarea, controlul intern și operațiunile băncii, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

Băncile sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta, în scris sau în cadrul acțiunilor de supraveghere și control, în scopul exercitării competențelor sale prevăzute de lege.

Dispozițiile alin. 1 și 2 se aplică și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine.

Art. 95. — Banca Națională a României supraveghează activitatea băncilor, persoane juridice române, pe bază individuală și pe bază consolidată, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Orice bancă, persoană juridică română, care are drept filiale alte instituții de credit și/sau instituții financiare cu sediul în România sau în străinătate, va fi supravegheată de Banca Națională a României pe baza situației sale financiare consolidate.

Orice bancă, persoană juridică română, care este o filială a unui holding financiar cu sediul în România sau în străinătate, va fi supravegheată de Banca Națională a României pe baza situației financiare consolidate a holdingului financiar. În acest sens, holdingul financiar va

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. g) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui alineat se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

transmite băncii informații referitoare la situația financiară pe bază consolidată a acestuia.

Dispozițiile alin. 3 nu vor fi interpretate în sensul că Banca Națională a României are atribuții de supraveghere pe bază individuală a holdingului financiar.

În aplicarea prevederilor alin. 2 și 3, Banca Națională a României va stabili prin reglementări perimetrul de consolidare, excepțiile de la principiile de consolidare, metodele de consolidare, informațiile care trebuie furnizate în scopul realizării supravegherii pe bază consolidată și cerințele prudențiale care trebuie respectate la nivel consolidat, care se vor referi cel puțin la următoarele elemente:

- a) solvabilitate;
- b) adecvarea fondurilor proprii pentru acoperirea riscului de piață;
- c) controlul expunerilor mari;
- d) limitarea participațiilor în entități care nu desfășoară activități financiare;
- e) organizarea și controlul intern care să asigure mecanisme adecvate pentru producerea și transmiterea oricăror date și informații necesare pentru scopul supravegherii consolidate;
- f) controlul expunerilor față de persoanele aflate în relații speciale cu banca.

Art. 96. — În cazul în care banca, persoană juridică română, și o instituție de credit autorizată într-un stat membru sunt filiale ale aceluiași holding financiar, Banca Națională a României este competentă să asigure supravegherea pe bază consolidată în cazul în care:

- a) holdingul financiar are sediul în România;
- b) holdingul financiar are sediul într-un alt stat membru, în care nu mai deține drept filiale instituții de credit și banca, persoană juridică română, în raport cu celelalte instituții de credit care sunt filiale ale holdingului financiar, fie are cea mai mare valoare a activului bilanțier, fie, în caz de egalitate a acestuia, a fost prima autorizată, dacă printr-un acord de colaborare încheiat cu autoritatea competentă din statul membru respectiv nu se prevede altfel.

Prin derogare de la dispozițiile alin. 1, prin acorduri de colaborare încheiate de Banca Națională a României cu autoritățile competente din statele membre, se poate stabili ca atribuțiile privind supravegherea pe bază consolidată să fie exercitate de autoritățile competente respective.

Acordurile de colaborare prevăzute la alin. 1 lit. b) și alin. 2 vor cuprinde modalitățile de colaborare și de

transmitere a informațiilor necesare realizării supravegherii pe bază consolidată.*)

Art. 97. — Toate instituțiile de credit, instituțiile financiare, de asigurări sau alte entități aflate în categoria celor care intră în perimetrul de consolidare, societățile tip holding și filialele acestora și filialele unei bănci sau ale unui holding financiar, care nu sunt incluse în perimetrul de consolidare, sunt obligate să asigure schimbul de informații necesare realizării supravegherii conform alin. 2, art. 95 și 98.

Banca Națională a României poate solicita filialelor unei bănci sau unui holding financiar, care nu sunt incluse în perimetrul de consolidare, să transmită orice informații necesare supravegherii băncii.

Art. 98. — Banca Națională a României poate solicita, fie direct societăților tip holding, fie prin intermediul filialelor acestora — bănci, persoane juridice române —, orice date și informații necesare pentru scopurile realizării supravegherii băncii.

Dispozițiile alin. 1 nu vor fi interpretate în sensul că Banca Națională a României are atribuții de supraveghere în legătură cu activitatea societății tip holding sau a filialelor acesteia.

Pentru verificarea informațiilor primite potrivit alin. 1, Banca Națională a României poate efectua inspecții la sediul societăților tip holding și al filialelor acestora, când acesta este situat pe teritoriul României, dispozițiile art. 93 alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.

Pentru verificarea societăților tip holding și a filialelor acestora, având sediul în statele membre, Banca Națională a României poate efectua inspecții la sediul acestora, cu acordul autorității competente din statul membru de origine, sau poate solicita autorității competente respective realizarea acestei verificări.**)

CAPITOLUL XII

Măsuri de remediere și sancțiuni

Art. 99. — În situația în care Banca Națională a României constată că o bancă și/sau oricare dintre administratorii ori conducătorii băncii sau persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor, a sucursalelor ori a altor sedii secundare se fac vinovați de:

- a) încălcarea unei prevederi a prezentei legi ori a reglementărilor sau a ordinelor emise de Banca Națională a României ori a reglementărilor proprii ale băncii;
- b) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația emisă băncii;

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. h) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

***) Potrivit art. III alin. 1 lit. i) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui alineat se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală;
d) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date eronate privind indicatorii de prudență bancară ori alți indicatori prevăzuți în reglementările Băncii Naționale a României;

e) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de control sau în urma acestora;

f) periclitarea credibilității și viabilității băncii prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor ce i-au fost încredințate,

Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris dat băncii;

b) amendă aplicabilă băncii, între 0,05% și 1% din capitalul social, sau administratorilor, conducătorilor ori persoanelor prevăzute la alin. 1, între 1—6 salarii medii nete/bancă, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat;

c) retragerea aprobării date conducătorilor și/sau administratorilor băncii;

d) retragerea autorizației băncii.

Art. 100. — În urma constatărilor, Banca Națională a României poate lua următoarele măsuri:

a) încheierea unui acord scris cu consiliul de administrație al băncii, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;

b) obligarea băncii aflate în culpă să ia măsuri de remediere a consecințelor faptelor constatate;

c) instituirea măsurilor de supraveghere specială și de administrare specială, potrivit dispozițiilor cap. XIII;

d) suspendarea exercițiului dreptului de vot al acționarilor, în cazurile în care persoanele respective nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei bănci ori înfăptuiesc o politică individuală sau comună care periclitează asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente a băncii, în detrimentul interesului deponenților și al altor creditori;

e) limitarea operațiunilor băncii, inclusiv prin închiderea sucursalelor din străinătate, cu retragerea aprobării pentru acestea sau limitarea operațiunilor acestora, în situațiile în care banca nu asigură o supraveghere adecvată a activității sucursalei;

f) retragerea aprobării acordate pentru participațiile băncii la capitalul social al unor filiale sau limitarea acestor participații, inclusiv în cazul în care supravegherea pe bază consolidată este împiedicată prin netransmiterea informațiilor necesare de către aceste filiale;

g) retragerea aprobării acordate auditorului financiar, în situația în care acesta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

Acționarii față de care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. 1 lit. d) nu vor mai putea achiziționa noi acțiuni ale băncii, aplicându-li-se în mod corespunzător dispozițiile art. 108.

Măsurile prevăzute la alin. 1 lit. d) pot fi dispuse inclusiv în cazurile în care societatea-mamă, holding financiar sau societate tip holding a băncii împiedică supravegherea pe bază consolidată, potrivit prezentei legi, prin netransmiterea informațiilor necesare realizării acesteia.

În cazul retragerii aprobării pentru participațiile băncii la capitalul social al unor filiale sau al limitării acestor participații, banca trebuie să-și vândă participațiile deținute peste nivelul stabilit de Banca Națională a României.

Art. 101. — Măsurile de remediere ce pot fi luate de bancă potrivit art. 100 alin. 1 lit. a) și b) vor include, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) stabilirea unui plan de majorare a fondurilor proprii;

b) înlocuirea administratorilor;

c) înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor, a sucursalelor ori a altor sedii secundare ale băncii;

d) îmbunătățirea sistemului de control intern.

Art. 102. — Aplicarea de sancțiuni, potrivit art. 99, nu împiedică adoptarea măsurilor prevăzute la art. 100.

În cazul instituirii administrării speciale, Banca Națională a României va decide și cu privire la retragerea aprobărilor acordate conducătorilor, administratorilor și auditorului financiar ai băncii și, respectiv, la suspendarea drepturilor de vot ale acționarilor.

Art. 103. — La sesizarea primită din partea autorităților competente din statele membre gazdă cu privire la încălcarea de către bănci, persoane juridice române, a cerințelor privind desfășurarea activității în statele membre respective, Banca Națională a României va dispune măsurile pe care le consideră necesare, potrivit prezentei legi, și va informa autoritățile competente din statele membre gazdă asupra acestora.*)

Art. 104. — Banca Națională a României poate dispune participanților și/sau administratorului unui sistem de plăți adoptarea unor măsuri de remediere a deficiențelor constatate în cadrul sistemului.

În situația în care Banca Națională a României constată că persoanele prevăzute la alin. 1 se fac vinovate de nerespectarea dispozițiilor cap. X, a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acestor

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. j) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

dispoziții sau nu se conformează celor dispuse de aceasta, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă cuprinsă între 100.000.000 lei și 1.000.000.000 lei;
- c) excluderea unuia sau mai multor participanți;
- d) retragerea autorizației acordate pentru funcționarea unui sistem de plăți.

Nivelurile prevăzute la alin. 2 lit. b) vor putea fi modificate de Banca Națională a României, în funcție de evoluția ratei anuale a inflației.

Art. 105. — Constatarea faptelor cuprinse în prezentul capitol, care constituie încălcări ale disciplinei bancare sau a celei în domeniul sistemelor de plăți, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens de persoanele menționate la alin. 2.

Actele de aplicare a măsurilor și a sancțiunilor prevăzute în prezentul capitol se emit de către guvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 99 alin. 2 lit. c) și d) și a măsurilor prevăzute la art. 100 alin. 1 lit. c), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art. 106. — Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 99 și 104 se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 107. — Dispozițiile art. 99—106 se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine, cu excepția măsurilor de administrare specială prevăzute la art. 100 alin. 1 lit. c).

Art. 108. — Exercițiul dreptului de vot al acționarilor semnificativi ai unei bănci care nu au notificat Băncii Naționale a României, conform art. 72 și 73, intenția de a deveni acționari semnificativi sau de a-și majora participația deținută la bancă ori care dețin o participație din capitalul social sau din drepturile de vot la achiziționarea căreia Banca Națională a României a făcut opoziție, conform art. 72 alin. 2, se suspendă.

Banca Națională a României dispune acționarilor semnificativi prevăzuți la alin. 1 să-și vândă, în termen de 3 luni, acțiunile aferente participației la care Banca Națională a României a făcut opoziție. După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vândute, Banca Națională a României dispune băncii anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția dobânditorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

Dispozițiile alin. 2 se aplică și în cazul celorlalți acționari față de care Banca Națională a României a dispus măsura suspendării exercițiului dreptului de vot, conform art. 100 alin. 1 lit. d).

Acționarii al căror drept de vot nu este suspendat vor putea să participe la adunarea generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, cu majoritatea voturilor lor sau cu o altă majoritate prevăzută în actul constitutiv pentru acest caz.

Consiliul de administrație al băncii este răspunzător de îndeplinirea măsurilor necesare pentru anularea acțiunilor, potrivit alin. 2, și vânzarea acțiunilor nou-emise.

Dacă din lipsă de cumpărători vânzarea nu a avut loc sau s-a realizat numai o vânzare parțială a acțiunilor nou-emise, banca va proceda de îndată la reducerea capitalului social cu diferența dintre capitalul social înregistrat și cel deținut de acționarii cu drept de vot.*)

Art. 109. — Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă săvârșirea de către persoanele fizice a faptelor prevăzute la secțiunea a 3-a din cap. I.

Persoanele juridice care se fac vinovate de încălcarea dispozițiilor cuprinse în secțiunea a 3-a a cap. I vor fi sancționate în condițiile prevăzute de legislația privind desfășurarea de activități comerciale ilicite. Dacă persoana juridică desfășoară în principal activitățile interzise, potrivit dispozițiilor art. 7 și 10, sau dacă aceasta, deși sancționată, continuă desfășurarea activităților respective, instanța judecătorească competentă poate hotărî dizolvarea, respectiv intrarea în lichidare.***)

Banca Națională a României este împuternicită să determine dacă o activitate reprezintă ori nu atragere de

*) Art. VIII din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Acționarii băncilor care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, au dreptul de vot suspendat trebuie să-și vândă acțiunile deținute la bancă în termen de 3 luni de la această dată. După trecerea termenului se vor aplica dispozițiile art. 73**) din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege.”

**) Art. 73 a devenit prin renumerotare art. 108.

) Art. XI din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Societățile comerciale care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, desfășoară activități de atragere de fonduri rambursabile de la public ori alte activități de natura activității bancare, inclusiv activitate de atragere și/sau administrare a unor sume de bani rezultate din asocierea în vederea economisirii și acordării de credite într-un sistem colectiv, vor lua măsuri pentru încetarea de îndată a unor asemenea activități. În caz contrar, devin incidente dispozițiile art. 74*) din Legea nr. 58/1998, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege.”

****) Art. 74 devine prin renumerotare art. 109.

depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, activitate bancară, activitate de emitere de monedă electronică ori activitate de atragere și/sau administrare a unor sume de bani rezultate din asocierea în vederea economisirii și acordării de credite într-un sistem colectiv. În acest caz decizia Băncii Naționale a României este obligatorie pentru părțile interesate.

Art. 110. — Deschiderea de conturi bancare sub nume fictive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

CAPITOLUL XIII

Măsuri de instituire a supravegherii speciale și de administrare specială a băncilor

Art. 111. — Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale și de administrare specială a băncilor.

SECȚIUNEA 1

Măsuri de instituire a supravegherii speciale a băncilor

Art. 112. — Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale a băncilor, persoane juridice române, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor emise de Banca Națională a României, constatată în urma efectuării acțiunilor de supraveghere și/sau a analizei raportărilor băncilor, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare.

Supravegherea specială se asigură printr-o comisie instituită în acest scop, formată din maximum 7 specialiști din cadrul Băncii Naționale a României, dintre care unul va îndeplini funcția de președinte al comisiei și unul, pe cea de vicepreședinte al acesteia.

Art. 113. — Atribuțiile acestei comisii se stabilesc de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României și se referă, în principal, la:

a) urmărirea modului în care conducerea băncii acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare remedierii deficiențelor înscrise în actul de control întocmit de organele de inspecție ale Băncii Naționale a României;

b) suspendarea sau desființarea unor acte de decizie ale organelor statutare ale băncii, contrare reglementărilor prudențiale sau care conduc la deteriorarea situației financiare a băncii;

c) formularea de solicitări privind modificarea/completarea reglementărilor proprii ale băncii;

d) limitarea și/sau suspendarea unor activități și operațiuni bancare pe o anumită perioadă;

e) orice alte măsuri care se consideră necesare pentru remedierea situației băncii;

f) formularea de propuneri către Banca Națională a României de aplicare a sancțiunilor și/sau a măsurilor de remediere prevăzute de lege, în situația în care conducerea băncii nu respectă măsurile dispuse de comisie.

Comisia de supraveghere specială nu se substituie conducerii băncii în ceea ce privește coordonarea activității zilnice și competența de a angaja banca. Răspunderea pentru legalitatea, realitatea, exactitatea și oportunitatea operațiunilor efectuate și a documentelor întocmite de bancă revine exclusiv organelor statutare de conducere și/sau persoanelor care întocmesc și semnează documentele în cauză, potrivit atribuțiilor și competențelor acestora.

În perioada exercitării supravegherii speciale, adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație și conducătorii băncii nu pot hotărî măsuri contrare celor dispuse de comisia de supraveghere specială.

Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate documentele și registrele băncii, fiind obligați să păstreze secretul privind operațiunile bancare.

Art. 114. — Comisia de supraveghere specială prezintă rapoarte periodice Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României asupra situației băncii.

În funcție de concluziile rezultate din aceste rapoarte, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște asupra încetării sau continuării supravegherii speciale, fără a se depăși însă o perioadă mai mare de 120 de zile de la instituirea măsurii de supraveghere specială.

În cazul în care în activitatea băncii se constată în continuare deficiențe grave, Banca Națională a României poate hotărî, de la caz la caz, instituirea măsurii de administrare specială a băncii sau adoptarea altor măsuri prevăzute de lege, inclusiv retragerea autorizației.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri de administrare specială a băncilor

Art. 115. — Banca Națională a României poate decide instituirea măsurii de administrare specială asupra unei bănci, persoană juridică română, inclusiv asupra sediilor sale secundare din România și din străinătate. Măsura administrării speciale se poate dispune în cazurile în care:

a) măsurile de supraveghere specială nu au dat rezultate într-o perioadă de până la 120 de zile;

b) indicatorul de solvabilitate, calculat în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României în raport cu fondurile proprii, se situează la un nivel care nu depășește jumătate din nivelul minim prevăzut de aceste reglementări;

c) banca a încălcat în mod repetat prevederile legii și/sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia;

d) banca nu mai are nici un conducător și nici un administrator.

Un anunț privind instituirea administrării speciale va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Instituirea măsurilor de administrare specială se dispune de Banca Națională a României și în cazul sesizării de către aceasta a instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului unei bănci, până la numirea de către judecătorul-sindic a lichidatorului.

Art. 116. — Administrarea specială se va institui pe o perioadă de un an de la data hotărârii Băncii Naționale a României, cu excepția cazului în care prin hotărâre se stabilește o perioadă mai scurtă sau Banca Națională a României hotărăște încetarea administrării speciale, potrivit art. 127 alin. 4.

În situații excepționale Banca Națională a României poate prelungi, în condițiile prevăzute pentru instituirea administrării speciale, perioada prevăzută la alin. 1, cu maximum 6 luni.

Art. 117. — Administrarea specială se exercită de către un administrator special, desemnat de Banca Națională a României prin hotărârea de instituire a acestei măsuri. Administrator special poate fi o persoană fizică sau o persoană juridică, inclusiv Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar.

Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate să înlocuiască administratorul special.

Toate cheltuielile legate de administrarea specială se suportă de banca supusă acestei măsuri.

Art. 118. — În cazul în care consideră necesar, Banca Națională a României poate stabili anumite limite și/sau condiții privind activitatea băncii în privința căreia s-a hotărât instituirea administrării speciale. Acestea vor fi comunicate administratorului special, care va răspunde de respectarea lor.

Art. 119. — Administratorul special preia integral atribuțiile consiliului de administrație și ale conducătorilor băncii supuse regimului de administrare specială, așa cum aceste atribuții rezultă potrivit legii și actului constitutiv.

Art. 120. — După preluarea administrării băncii, administratorul special va înștiința de îndată compartimentele din cadrul băncii, sediile secundare ale acesteia, băncile corespondente, oficiul registrului comerțului și, după caz, Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar cu privire la luarea acestei măsuri.

Comunicarea se face în scris și va cuprinde și specimenul de semnătură a administratorului special. Comunicarea făcută băncilor corespondente va cuprinde și menționarea faptului că toate operațiunile viitoare prin contul băncii vor fi autorizate numai de către administratorul special sau de persoanele împuternicite în mod expres de către acesta.

Art. 121. — Atribuția principală a administratorului special constă în stabilirea condițiilor optime pentru conservarea valorii activului băncii, eliminarea deficiențelor existente în administrare, încasarea creanțelor și stabilirea posibilității de redresare a situației financiare a băncii; în acest sens administratorul special poate lua toate măsurile pe care le consideră necesare, în limita competențelor sale prevăzute de lege.

Măsurile care pot fi luate au în vedere:

a) negocierea creanțelor băncii și/sau rescadențarea acestora;

b) suspendarea atragerii de depozite și/sau a acordării de credite;

c) închiderea sediilor secundare neprofitabile sau a căror activitate nu se justifică;

d) redimensionarea schemei de personal, prin reorganizarea activității, în scopul reducerii cheltuielilor;

e) alte măsuri pe care consiliul de administrație al unei bănci sau conducătorii acesteia le pot lua, potrivit legii, în cursul unei administrări normale.

Administratorul special va lua cel puțin măsurile necesare pentru:

a) reducerea pierderilor;

b) încetarea activităților frauduloase și a abuzurilor de orice natură ale persoanelor aflate în relații speciale cu banca;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate anterior de către bancă, inclusiv a acelor contracte în care obligațiile asumate de către bancă sunt disproporționate în raport cu prestația la care s-a obligat cealaltă parte contractantă;

d) păstrarea în siguranță a activelor și a documentelor băncii;

e) sesizarea organelor competente, în cazul în care există indicii cu privire la săvârșirea unor infracțiuni.

Art. 122. — Prin excepție de la prevederile art. 121, în cazul instituirii administrării speciale, potrivit art. 115 alin. 1 lit. d), atribuția principală a administratorului special este luarea măsurilor necesare pentru numirea unui nou consiliu de administrație și a noilor conducători ai băncii. În cursul acestei administrări, administratorul special poate lua orice alte măsuri pe care consiliul de administrație al unei bănci sau conducătorii acesteia le pot lua, potrivit legii, în cursul unei administrări normale, dispozițiile art. 117—120, 123, 126, art. 127 alin. 1—3, art. 128 alin. 1 și 2 și art. 129 alin. 1 fiind aplicabile.

Art. 123. — Dacă situațiile financiare aferente perioadei încheiate înainte de instituirea administrării speciale nu au fost aprobate conform legii sau administratorul special consideră că acestea nu reflectă situația patrimonială reală a băncii, va proceda la întocmirea unei noi situații

financiare și va lua măsuri pentru aprobarea, publicarea și depunerea acesteia la organele competente, conform legii.

Art. 124. — În vederea adoptării unor hotărâri privind situația băncii, în domenii care excedează competențelor sale stabilite prin lege pentru consiliul de administrație, administratorul special poate convoca adunarea generală a acționarilor băncii. Ordinea de zi a adunării va fi stabilită de către administratorul special, cu consultarea prealabilă a Băncii Naționale a României, și nu poate fi schimbată de către persoanele convocate.

După instituirea administrării speciale, prevederile legale privind obligativitatea convocării adunării generale la cererea acționarilor băncii nu sunt aplicabile pe durata acesteia. Acționarii reprezentând 50% din capitalul social vor putea înainta administratorului special propuneri viabile de redresare financiară a băncii, acesta urmând să decidă asupra acestora.

Art. 125. — În cazul în care adunarea generală a acționarilor decide majorarea capitalului social, pentru exercitarea dreptului de preemțiune se va acorda un termen de cel puțin 5 zile, cu începere de la data publicării deciziei.

Pentru motive temeinice, justificate de existența unei intenții serioase din partea unui investitor, de participare la capitalul băncii, administratorul special va putea să ridice acționarilor dreptul de subscriere de noi acțiuni, în tot sau în parte, cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Prin decizia de majorare a capitalului social trebuie să se asigure cel puțin un nivel al capitalului inițial care să permită încadrarea băncii în indicatorii de solvabilitate prevăzuți prin reglementările Băncii Naționale a României.

În cazul reducerii capitalului social, aceasta va putea fi făcută numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 126. — În termen de 60 de zile de la numire, administratorul special va prezenta Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României un raport scris cu privire la măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora, la starea financiară a băncii și posibilitatea redresării situației acesteia din punct de vedere al siguranței financiare, prezentând în acest sens recomandările sale. La raport se vor anexa: documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor băncii, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării pasivelor.

Raportul trebuie să fie suficient de detaliat pentru a fundamenta recomandările făcute de administrator.

Pentru motive întemeiate, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate prelungi termenul prevăzut la alin. 1, la propunerea administratorului special, dar nu mai mult de 30 de zile.

Art. 127. — În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României va lua o hotărâre cu privire la oportunitatea menținerii măsurii de administrare specială și se va pronunța asupra recomandărilor făcute de administratorul special.

Dacă pe baza raportului administratorului special se constată că nu sunt condiții pentru îmbunătățirea situației financiare a băncii, astfel încât aceasta să atingă nivelul minim al indicatorilor de solvabilitate, sau, după caz, nu au fost numiți și aprobați noii conducători și administratori ai băncii, Banca Națională a României va retrage autorizația băncii și va sesiza instanța competentă pentru declanșarea procedurii falimentului băncii sau va dispune dizolvarea urmată de lichidare, conform dispozițiilor cuprinse în cap. XIV, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru declanșarea procedurii falimentului.

În cazul continuării administrării speciale, administratorul special va prezenta Băncii Naționale a României, la termenele stabilite de aceasta, rapoarte privind situația financiară a băncii.

Pe baza rapoartelor administratorului special, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate hotărî în orice moment încetarea administrării speciale, cu reluarea activității băncii sub controlul organelor sale statutare, sau poate retrage autorizația băncii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin. 2.

Art. 128. — Dacă Banca Națională a României constată, pe baza rapoartelor administratorului special, că banca la care s-a instituit administrarea specială s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele prudențiale stabilite de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia sau, după caz, au fost numiți și aprobați noii conducători și administratori ai băncii, Banca Națională a României poate hotărî încetarea administrării speciale și reluarea activității băncii sub controlul organelor sale statutare.

Un anunț privind încetarea administrării speciale va fi publicat în conformitate cu prevederile art. 115 alin. 2.

Administratorul special va lua măsurile necesare pentru desemnarea noului consiliu de administrație, inclusiv a noilor conducători ai băncii.

Până la numirea și aprobarea noilor conducători și administratori ai băncii, administratorul special va asigura conducerea și administrarea acesteia.

Art. 129. — În cazul în care Banca Națională a României constată că redresarea financiară a instituției de credit nu este posibilă, aceasta hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului.

CAPITOLUL XIV
Lichidarea băncilor

Art. 130. — O dată cu retragerea autorizației, în alte cazuri decât cele în care retragerea s-a făcut la cererea acționarilor, Banca Națională a României va dispune dizolvarea urmată de lichidare a băncii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 25 lit. c) și e).

Art. 131. — Lichidarea în caz de faliment se realizează în condițiile prevăzute de legislația care reglementează regimul procedurii falimentului instituțiilor de credit.

Art. 132. — În cazul retragerii autorizației unei sucursale a unei instituții de credit străine care desfășoară activitate pe teritoriul României, instituția de credit în cauză va fi obligată să-și lichideze activitatea din România.

Art. 133. — Dacă nu sunt realizate condițiile prevăzute de lege pentru declanșarea procedurii falimentului instituțiilor de credit, lichidarea băncii, inclusiv a sucursalelor din România și din străinătate, se va realiza cu respectarea legislației române aplicabile în cazul dizolvării și lichidării societăților comerciale pe acțiuni și a dispozițiilor care urmează.

În cazul băncilor, persoane juridice române, lichidator va fi Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, denumit în continuare *lichidator*, atât în cazul în care lichidarea a fost dispusă conform art. 130, cât și în cazul în care lichidarea are loc la inițiativa acționarilor.

Art. 134. — În cazul retragerii autorizației unei bănci, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, Banca Națională a României va informa fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei adoptate și a efectelor pe care le implică aceasta.

Lichidatorul va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea Băncii Naționale a României, în baza căreia s-a declanșat lichidarea băncii, în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene și în două ziare de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă, în limba oficială a acestuia sau, după caz, în una dintre limbile oficiale ale acestuia.

Lichidatorul va putea acționa pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea Băncii Naționale a României sau în baza unui certificat emis de aceasta, fără altă formalitate.

Lichidatorul va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte pe teritoriul acestor state,

inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul lichidării.

În exercitarea competențelor sale lichidatorul va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților băncii din statul membru respectiv. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigiile ori dispute.*)

Art. 135. — În cazul lichidării unei bănci, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, se aplică legislația română, cu excepțiile prevăzute la art. 138—146.

Hotărârea Băncii Naționale a României va produce efecte în toate statele membre gazdă, fără altă formalitate, și va deveni efectivă de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art. 28.

Dacă consideră necesar, lichidatorul poate solicita înregistrarea hotărârii Băncii Naționale a României în registrul imobiliar, registrul comerțului sau în orice alt registru public ținut în statele membre gazdă. Dacă legislația unui stat membru gazdă prevede obligativitatea unei asemenea formalități, lichidatorul va lua toate măsurile pentru îndeplinirea acesteia. Sumele necesare realizării înregistrării vor fi considerate cheltuieli aferente lichidării.*)

Art. 136. — Orice creditor al băncii aflate în lichidare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să-și declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra băncii, care se vor adresa lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială ori în limbile oficiale ale celui stat membru și trebuie să poarte mențiunea „declarație de creanțe” sau, după caz, „observații privind creanțele”, în limba română.

Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. 1 vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegiul, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt creanțele garantate astfel.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. k) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a declarației de creanțe sau, după caz, a observațiilor formulate și a documentelor prezentate.*)

Art. 137. — Lichidatorul va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor băncii.

Lichidatorul este ținut de obligația de păstrare a secretului profesional, conform dispozițiilor cuprinse în cap. VIII.

Art. 138. — Efectele lichidării băncii asupra anumitor contracte și drepturi vor fi reglementate după cum urmează:

a) contractele și relațiile de muncă vor fi guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;

b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile vor fi guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se va determina și natura bunului: mobil sau imobil;

c) drepturile asupra bunurilor imobile, a navelor și a aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, vor fi guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.*)

Art. 139. — Deschiderea procedurii de lichidare asupra băncii nu va afecta drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor — corporale sau necorporale, mobile ori imobile, individual determinate sau determinate generic — aflate în proprietatea băncii, care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, sunt situate pe teritoriul altor state membre decât România.

Drepturile prevăzute la alin. 1 se referă în special la:

a) dreptul de a dispune de un bun sau de a-l avea la dispoziție și dreptul de preferință, în cazul executării bunului, sau de a-i culege fructele, rezultând în special dintr-un drept de gaj sau de ipotecă;

b) dreptul de preferință înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;

c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;

d) dreptul de uzufruct asupra bunului.*)

Art. 140. — Deschiderea procedurii de lichidare, în situația în care banca este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu va afecta dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până

la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru decât România.

Deschiderea procedurii de lichidare, în cazul în care banca este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu va constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu va afecta drepturile cumpărătorului, dacă aceasta a avut loc după livrarea bunului și dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru decât România.*)

Art. 141. — Deschiderea procedurii de lichidare nu va afecta drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, atunci când legea aplicabilă creanțelor băncii permite o asemenea compensare.

În cazul compensării contractuale se va aplica legea care guvernează contractele respective.*)

Art. 142. — Dispozițiile art. 139—141 alin. 1 nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.*)

Art. 143. — Exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru, va fi guvernată de legea statului membru respectiv.

Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață organizată vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin. 1.*)

Art. 144. — Legislația română cu privire la nulitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor nu este aplicabilă în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că această lege nu permite nici o modalitate de contestare a actului în cazul în speță.*)

Art. 145. — Validitatea actelor încheiate după deschiderea procedurii lichidării, prin care banca înstrăinează bunuri imobile, nave ori aeronave supuse înregistrării într-un registru public sau titluri de valoare ori drepturi asupra unor astfel de titluri a căror existență sau transfer este supus obligației de înregistrare într-un registru, într-un cont ori într-un sistem centralizat de depozitare, ținut sau localizat într-un stat membru, va fi guvernată de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul respectiv sau, după caz, sub autoritatea căruia este ținut acel registru, cont ori sistem centralizat de depozitare.*)

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. k) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 146. — Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect bunuri sau drepturi de care banca a fost privată, vor fi guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.*)

Art. 147. — Lichidarea băncii conform dispozițiilor art. 130 sau la inițiativa acționarilor acesteia nu împiedică declanșarea procedurii falimentului, dacă pe parcursul procesului de lichidare banca ajunge în una dintre situațiile prevăzute de lege în care sunt îndeplinite condițiile pentru declararea stării de faliment.

Art. 148. — Dispozițiile cuprinse în legislația privind falimentul instituțiilor de credit, referitoare la atribuțiile lichidatorului, la suportarea cheltuielilor legate de lichidare, la ordinea de stingere a creanțelor, se aplică în mod corespunzător și în cazul lichidării băncii, potrivit dispozițiilor prezentului capitol.

CAPITOLUL XV

Căi de contestare

Art. 149. — Actele emise în aplicarea prezentei legi pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicarea acestora la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre în termen de 30 de zile de la data sesizării.

Hotărârea consiliului de administrație poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 150. — Până la adoptarea unei hotărâri de către Banca Națională a României potrivit art. 149 alin. 1 sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească potrivit alin. 2 al aceluiași articol, executarea actelor Băncii Naționale a României nu se suspendă.

Art. 151. — Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se va pronunța asupra legalității acestor acte.

CAPITOLUL XVI

Instituții emitente de monedă electronică, altele decât băncile

Art. 152. — Instituțiile emitente de monedă electronică sunt supuse reglementării și supravegherii Băncii Naționale a României.

Capitalul inițial, condițiile de autorizare, nivelul minim al fondurilor proprii și investițiile permise ale instituțiilor emitente de monedă electronică vor fi stabilite de Banca Națională a României prin reglementări.

Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună de un management prudent și sănătos, de proceduri administrative și contabile și sisteme de control intern adecvate, care să le permită evaluarea riscurilor financiare și nefinanciare la care sunt expuse, inclusiv a riscurilor tehnice și procedurale și a celor rezultate din cooperarea cu entitățile care le furnizează servicii conexe.

Art. 153. — Instituțiile emitente de monedă electronică nu pot deține participații în alte entități, cu excepția celor al căror obiect de activitate constă exclusiv în furnizarea de servicii de operare sau alte servicii conexe legate de emiterea ori distribuirea de monedă electronică de către instituția în cauză.

Art. 154. — În perioada de valabilitate pentru care a fost emisă moneda electronică, instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să o răscumpere, la cererea deținătorilor, la o valoare egală cu valoarea acesteia existentă în sold, fără reținerea altor taxe și comisioane decât cele strict necesare efectuării operațiunii de răscumpărare. În acest sens, dispozițiile art. 80 alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător și acestor instituții.

Art. 155. — Dispozițiile cuprinse la art. 25—30, 32—40, cap. VII, cap. VIII, art. 56—60, 62—67, 72—77, 81—83, art. 84 alin. 2, art. 85—87, 92—106, 108, cap. XIII, cap. XIV, cap. XV și la art. 157—164 sunt aplicabile în mod corespunzător și instituțiilor emitente de monedă electronică. În acest caz, în textele respective în loc de *bănci*, *persoane juridice române*, sau *bănci* se va citi *instituții emitente de monedă electronică*.

Dispozițiile art. 65 și 66 și, respectiv, ale art. 157—164 privind condițiile de desfășurare a activității în alte state membre de către instituțiile emitente de monedă electronică se aplică numai pentru desfășurarea activității de emiterie de monedă electronică.

Art. 156. — Instituțiile emitente de monedă electronică pot fuziona cu bănci, cu alte instituții emitente de monedă electronică sau cu alte entități care prestează servicii auxiliare ori conexe, prevăzute la art. 24.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. k) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui articol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

CAPITOLUL XVII*)

State membre

SECȚIUNEA 1

Instituțiile de credit

Art. 157. — Prin excepție de la dispozițiile art. 9 și 21, instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un stat membru pot desfășura în România, în limita autorizației acordate de statul membru de origine, activitate bancară ori alte activități de natură financiară prevăzute la art. 11 alin. 1, printr-o sucursală sau în mod direct, fără a fi necesară obținerea unei autorizații din partea Băncii Naționale a României.

Instituțiile de credit prevăzute la alin. 1 vor notifica Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România, în conformitate cu reglementările date de aceasta. Reprezentanțele își vor limita activitatea la acte de informare, de reprezentare, de cercetare a pieței, contactare de clienți și nu vor efectua nici un fel de operațiuni supuse dispozițiilor prezentei legi.

Art. 158. — În termen de două luni de la primirea comunicării din partea autorității competente din statul membru de origine, cuprinzând informațiile prevăzute la art. 64 alin. 4 și la art. 65 alin. 5, Banca Națională a României va comunica instituției de credit în cauză, dacă este necesar, condițiile în care, în scopul protejării interesului general, sucursala din România a acesteia urmează să-și desfășoare activitatea.

Instituția de credit va putea să înceapă activitatea prin intermediul sucursalei, de la data primirii comunicării din partea Băncii Naționale a României sau, în lipsa acesteia, după trecerea termenului prevăzut la alin. 1.

În vederea începerii activității, sucursala va deschide cont curent la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta. Transferurile bănești operate prin înscrieri în contul curent deschis în evidențele Băncii Naționale a României sunt irevocabile și necondiționate.

Orice intenție de modificare a informațiilor cuprinse în comunicarea primită de Banca Națională a României, conform alin. 1, trebuie să fie notificată acesteia de către instituția de credit în cauză, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea respectivă urmează să fie efectuată; în acest termen Banca Națională a României va comunica instituției de credit în cauză, dacă este necesar,

noile condiții în care activitatea urmează să fie desfășurată pe teritoriul României.

Art. 159. — Supravegherea prudentțială a instituțiilor de credit prevăzute la art. 157, inclusiv a sucursalelor din România ale acestora, se realizează de către autoritățile competente din statele membre de origine.

Banca Națională a României realizează, în cooperare cu autoritățile competente din aceste state, supravegherea sucursalelor instituțiilor de credit prevăzute la art. 157, din punct de vedere al lichidității, și are competența de a dispune măsurile necesare în aplicarea politicii sale monetare.

Sucursalelor din România ale instituțiilor de credit prevăzute la art. 157 li se aplică în mod corespunzător:

a) dispozițiile legale și cele cuprinse în reglementările Băncii Naționale a României, emise în aplicarea legii, referitoare la raportarea indicatorilor și la furnizarea altor date și informații necesare pentru exercitarea corespunzătoare a competențelor prevăzute de lege ale Băncii Naționale a României în domeniul politicii monetare, supravegherii riscului de lichiditate și statistic;

b) dispozițiile privind secretul profesional în domeniul bancar;

c) alte dispoziții ale legislației din România aplicabile băncilor, care urmăresc protejarea interesului general, protecția consumatorului, prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și altele asemenea;

d) dispozițiile art. 88 alin. 3, referitoare la întocmirea și publicarea de către sucursalele instituțiilor de credit străine a situațiilor financiare proprii și la publicarea de către acestea a situațiilor financiare anuale ale instituției de credit străine.

Prevederile alin. 3 lit. b) și c) se aplică și instituțiilor de credit, prevăzute la art. 157, care desfășoară în mod direct în România activitate bancară sau alte activități de natură financiară.

În scopul exercitării activităților specifice, instituțiile de credit autorizate într-un alt stat membru pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează în statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la utilizarea denumirilor „casă de economii pentru domeniul locativ“, „bancă“ sau alți termeni utilizați în România, care denumesc instituții de credit. În situația în care există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate să solicite ca numele să fie însoțit de o mențiune explicativă.

*) Potrivit art. III alin. 1 lit. l) din Legea nr. 485/2003, dispozițiile acestui capitol se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Art. III alin. 2 din Legea nr. 485/2003 prevede că: „Până la data aderării, pentru sucursalele din România ale instituțiilor de credit având sediul în statele membre, cerința autorizării prevăzută la art. 15**) poate fi înlăturată în condiții de reciprocitate, în baza acordurilor de cooperare încheiate de Banca Națională a României cu autoritățile competente din statele membre de origine. Supravegherea acestor sucursale se va realiza în condițiile prevăzute în acordurile respective.“

**) Art. 15 a devenit prin renumerotare art. 21.

În toate actele sale oficiale, sucursalele din România ale instituțiilor de credit autorizate într-un alt stat membru trebuie să se identifice în mod clar printr-un minim de date: firma sub care sunt înmatriculate în registrul comerțului, adresa sediului principal, codul unic de înregistrare, numărul de ordine în registrul comerțului, numărul și data înmatriculării în registrul bancar.

Sucursalele din România ale instituțiilor de credit autorizate într-un alt stat membru pot să repartizeze, din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit, sumele destinate constituirii fondului pentru riscuri bancare generale, în limita a 1% din soldul activelor purtătoare de riscuri specifice activității bancare, așa cum sunt stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României, în măsura în care sumele respective se regăsesc în profitul net.

Art. 160. — Inspecțiile la sediile sucursalelor din România ale instituțiilor de credit autorizate într-un stat membru pot fi realizate de către autoritățile competente din statul membru de origine, prin persoane împuternicite, cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine solicită Băncii Naționale a României realizarea verificării activității sucursalelor din România ale instituțiilor de credit autorizate în statul membru în cauză, Banca Națională a României va putea realiza această verificare în mod direct prin personalul său ori va permite realizarea acesteia de către auditori ori experți financiari.

Art. 161. — Dacă o instituție de credit dintr-un stat membru, care desfășoară activitate bancară ori alte activități de natură financiară, prevăzute la art. 11, în România, printr-o sucursală sau în mod direct, nu respectă cerințele de desfășurare a activității în România, conform celor prevăzute la art. 159 alin. 2 și 3, Banca Națională a României va putea dispune acesteia să ia măsuri de remediere a faptelor constatate.

În cazul în care instituția de credit nu se conformează dispozițiilor alin. 1, Banca Națională a României va informa autoritatea competentă din statul membru de origine.

Dispozițiile alin. 2 nu împiedică aplicarea de către Banca Națională a României a sancțiunilor sau a măsurilor pe care le consideră necesare, conform prevederilor art. 107, ori interzicerea desfășurării activității în România în mod direct.

Banca Națională a României va informa Comisia Europeană și autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la sancțiunile și/sau măsurile dispuse.

Sancțiunile și/sau măsurile dispuse de Banca Națională a României pot fi contestate în condițiile prevăzute la cap. XV.

Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani

de la data săvârșirii faptei. Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 162. — Dacă Banca Națională a României este informată de autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la decizia de a retrage autorizația unei instituții de credit care desfășoară activitate pe teritoriul României, în scopul protejării intereselor deponenților și ale altor creditori, Banca Națională a României va lua măsurile necesare pentru ca instituția de credit în cauză să nu mai desfășoare activități pe teritoriul României.

Art. 163. — Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României au fost dispuse măsuri de reorganizare, administrare specială, lichidare, faliment sau alte asemenea măsuri, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv.

Procedurile de reorganizare, administrare, lichidare și faliment se vor aplica în conformitate cu legislația din statul membru de origine, cu excepțiile prevăzute la art. 138—146, care se aplică în mod corespunzător, caz în care în loc de *România* și *legea/legislația română* se va citi *statul membru de origine* și, respectiv, *legea/legislația statului membru de origine*.

Art. 164. — Persoanele împuternicite să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară, conform art. 163 alin. 1, vor putea acționa pe teritoriul României în baza unei copii certificate de pe actul de numire ori a unui certificat emis de această autoritate, însoțit de o traducere în limba română, fără altă formalitate.

Persoanele prevăzute la alin. 1 vor putea exercita pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Instituțiile financiare

Art. 165. — Instituțiile financiare cu sediul în unul dintre statele membre vor putea desfășura pe teritoriul României activitățile financiare prevăzute în actele lor constitutive, prin intermediul unei sucursale sau în mod direct, cu respectarea dispozițiilor art. 158, 159 și 161, dacă aceste instituții financiare sunt filiale ale uneia sau mai multor instituții de credit și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) societatea-mamă sau societățile-mamă sunt autorizate ca instituții de credit în statul membru a cărui legislație guvernează statutul instituției financiare respective;

b) activitățile în cauză sunt efectiv desfășurate pe teritoriul aceluiași stat membru;

c) societatea-mamă sau societățile-mamă dețin 90% sau mai mult din drepturile de vot aferente acțiunilor reprezentând capitalul social al instituției financiare;

d) societatea-mamă sau societățile-mamă trebuie să satisfacă cerințele prudențiale ale autorităților competente din statele membre de origine cu privire la managementul instituției financiare—filială și trebuie să declare, cu acordul acestor autorități, că garantează în solidar obligațiile asumate de filială;

e) instituția financiară—filială este inclusă efectiv în supravegherea pe bază consolidată a societății-mamă sau, după caz, a fiecărei societăți-mamă, în special în ceea ce privește activitățile financiare în cauză, în mod deosebit pentru calculul indicatorului de solvabilitate, al expunerilor mari și al nivelului participațiilor de natura imobilizărilor financiare la entități care nu desfășoară activități financiare.

Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. 1 se realizează de către autoritatea competentă din statul membru de origine, care va certifica acest lucru, concomitent cu transmiterea informațiilor prevăzute la art. 158 alin. 1.

Autoritatea competentă din statul membru de origine va asigura supravegherea filialelor prevăzute la alin. 1.

În cazul în care Banca Națională a României este informată de autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la faptul că instituția financiară nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la alin. 1, activitățile desfășurate în România de instituția financiară respectivă vor intra sub incidența legislației române aplicabile acestor activități.

Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul instituțiilor financiare cu sediul în România, care vor să desfășoare activitate pe teritoriul statelor membre, dacă aceste instituții financiare sunt filiale ale unor bănci, persoane juridice române, și îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. 1. Verificarea acestor condiții se realizează de către Banca Națională a României, care va asigura și supravegherea acestor instituții financiare în conformitate cu prevederile alin. 3.

Art. 166. — Dispozițiile art. 165 se aplică în mod corespunzător și filialelor instituțiilor financiare care îndeplinesc condițiile prevăzute la acest articol.

SECȚIUNEA a 3-a

Colaborarea cu autoritățile competente și cerințe de notificare

Art. 167. — Pentru supravegherea prudențială a băncilor, persoane juridice române, care desfășoară

activitate pe teritoriul altor state membre și a instituțiilor de credit autorizate în alte state membre, care desfășoară activitate în România, Banca Națională a României va colabora strâns cu autoritățile competente din statele membre respective.

Prin derogare de la prevederile art. 93 ultimul alineat, colaborarea se va putea realiza prin schimb de informații sau în orice alt mod, de natură să faciliteze supravegherea instituțiilor de credit în cauză și verificarea îndeplinirii condițiilor care au stat la baza autorizării acestora de către autoritatea competentă. Informațiile se vor referi în principal la administrarea, conducerea și acționariatul acestora, dar și la alte aspecte de natură prudențială, vizând în special lichiditatea, solvabilitatea, limitarea expunerilor mari, procedurile de administrare și contabile, controlul intern, garantarea depozitelor.

Art. 168. — La solicitarea autorităților competente din statele membre responsabile cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit filiale ale unui holding financiar cu sediul în România, Banca Națională a României este împuternicită să ceară holdingului orice informații relevante pentru realizarea supravegherii pe bază consolidată, pe care le va transmite autorităților solicitante.

Art. 169. — În cazul în care autoritățile competente din statele membre solicită Băncii Naționale a României realizarea verificării informațiilor referitoare la o instituție de credit, un holding financiar, o instituție financiară, o societate prestatoare de servicii bancare auxiliare, o societate tip holding și filialele acesteia ori la filialele prevăzute la art. 97 alin. 2, având sediul social în România, Banca Națională a României fie va realiza această verificare în mod direct prin personalul său, fie va permite autorității competente solicitante să realizeze verificarea sau va permite realizarea acesteia de către auditori ori experți financiari.

Art. 170. — Banca Națională a României va notifica Comisiei Europene asupra următoarelor elemente:

a) orice autorizație acordată unei bănci ori altei instituții de credit, persoană juridică română;

b) orice retragere de autorizație acordată unei bănci ori altei instituții de credit, persoană juridică română;

c) orice refuz de transmitere a informațiilor, conform prevederilor art. 65 alin. 4;

d) orice autorizație acordată unei instituții de credit, persoană juridică română, care s-a constituit ca filială deținută direct sau indirect de una ori mai multe societăți-mamă care nu sunt guvernate de legislația română sau a altui stat membru și orice achiziționare de către o asemenea societate-mamă a unei participații semnificative într-o instituție de credit, persoană juridică română, dacă, ca urmare a acestei achiziționări, instituția de credit, persoană juridică română, devine o filială a societății-mamă

respective; în acest caz notificarea va cuprinde și structura grupului din care aceasta face parte;

e) dificultățile întâmpinate de bănci ori alte instituții de credit, persoane juridice române, la deschiderea de sucursale sau în desfășurarea activității în străinătate, pe teritoriul unui stat, altul decât un stat membru;

f) cerere de autorizare a unei filiale, care se constituie ca instituție de credit, persoană juridică română, deținută direct sau indirect de una ori mai multe societăți-mamă care nu sunt guvernate de legislația română sau a altui stat membru și orice cerere de aprobare a unei participații semnificative într-o instituție de credit, persoană juridică română, formulată de către o asemenea societate-mamă, dacă prin achiziționarea acestei participații instituția de credit, persoană juridică română, ar deveni o filială a societății-mamă respective;

g) lista holdingurilor financiare care sunt societăți-mamă ale băncilor, persoane juridice române, supravegheate pe bază consolidată de către Banca Națională a României potrivit prezentei legi;

h) orice autorizație acordată sucursalelor instituțiilor de credit străine cu sediul în afara spațiului comunitar;

i) orice alte informații care trebuie raportate Comisiei Europene, la cererea acesteia sau în conformitate cu prevederile legislației comunitare.

Informațiile prevăzute la lit. f) se transmit la solicitarea expresă a Comisiei Europene.

Lista prevăzută la lit. g) se va transmite și autorităților competente din statele membre, iar informațiile prevăzute la lit. h) se transmit și Comitetului Bancar Consultativ.

Art. 171. — În cazul în care Comisia Europeană decide că autoritățile competente din statele membre trebuie să suspende sau să întrerupă procedura de adoptare a unei decizii cu privire la cererile menționate la art. 170 lit. f), Banca Națională a României, prin hotărâre, va suspenda sau întrerupe procedura de autorizare/aprobare; termenul de suspendare, respectiv de întrerupere, nu va putea depăși 3 luni.

În cazul în care, înainte de încheierea termenului prevăzut la alin. 1, Consiliul European va decide continuarea măsurii adoptate de Comisia Europeană, Banca Națională a României, prin hotărâre, va prelungi termenul pentru care procedura de autorizare/aprobare se suspendă sau se întrerupe, pe perioada prevăzută în decizia Consiliului European.

Dispozițiile alin. 1 și 2 nu se aplică în cazul cererilor de autorizare/aprobare prevăzute la art. 170 lit. f), dacă societatea-mamă este o instituție de credit care este autorizată să desfășoare activitate bancară pe teritoriul unui stat membru sau este o filială a unei astfel de instituții de credit.

CAPITOLUL XVIII

Dispoziții finale

Art. 172. — Instituțiile de credit care funcționează în România în condițiile prezentei legi se evidențiază de către Banca Națională a României în registrul instituțiilor de credit, care este accesibil persoanelor interesate.

Art. 173. — Băncile pot să organizeze o asociație profesională, care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun. Asociația profesională a băncilor colaborează cu Banca Națională a României.

Separat sau în cadrul asociației profesionale, băncile vor putea să-și organizeze un corp propriu de executori, a cărui activitate va fi strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând băncilor.

Statutul acestui corp de executori va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 174. — Deschiderea procedurii de reorganizare, faliment sau a altei proceduri similare nu afectează contractele bilaterale de compensare a creanțelor și a obligațiilor reciproce decurgând din operațiuni cu instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii și operațiuni similare cu aur, încheiate de partea contractantă, cu privire la care au fost dispuse aceste măsuri.

Art. 175. — Reglementările emise de Banca Națională a României pot include:

a) regulamente, norme, circulare și alte acte cu caracter general, emise în aplicarea legii, obligatorii pentru una sau mai multe categorii de instituții de credit;

b) ordine emise în aplicarea legii sau a unei reglementări, obligatorii pentru una sau mai multe instituții de credit.

Toate reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 176. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Legea se completează cu dispozițiile legislației aplicabile societăților comerciale, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Art. 177. — Banca Națională a României va elabora reglementări și ordine în aplicarea prezentei legi, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 178. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 3 aprilie 1991, Legea nr. 36/1997 pentru aprobarea

Ordonanței Guvernului nr. 40/1996 privind modificarea și completarea reglementărilor referitoare la majorarea capitalului social al societăților bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 1 aprilie 1997, precum și orice alte dispoziții contrare.

Fac excepție de la prevederile alineatului precedent reglementările actuale ale Băncii Naționale a României, care, până la adoptarea noilor reglementări, rămân în vigoare.

NOTĂ:

1. Reproducem mai jos art. II și art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2001 pentru modificarea și completarea Legii bancare nr. 58/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 357/2002, care nu au fost incluse în prezenta formă republicabilă:

„**Art. II.** — Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care nu sunt conforme cu prevederile Legii nr. 58/1998, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, și cu reglementările emise în aplicarea acestei legi, pot fi retrase și prezentate din nou Băncii Naționale a României.

Dacă cererea de autorizare nu este retrasă, deficiențele existente în documentația prezentată trebuie să fie înlăturate până la data expirării termenelor în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra acestora, potrivit prevederilor art. 13*) alin. 1 și 3 din Legea nr. 58/1998. În caz contrar devin incidente prevederile art. 14**) din lege.

Art. III. — Banca Națională a României va evalua calitatea conducătorilor, administratorilor și acționarilor băncilor autorizate și va lua măsurile corespunzătoare, astfel încât în termen de 7 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să se asigure îndeplinirea cerințelor prevăzute de Legea nr. 58/1998, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, și a reglementărilor emise în aplicarea acestei legi. În cazul conducătorilor și administratorilor în funcție la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență

rămân valabile condițiile de pregătire și experiență profesională în vigoare la data aprobării acestora.

Pentru motive justificate Banca Națională a României poate prelungi termenul prevăzut la alin. 1 o singură dată, cu cel mult 3 luni.

În cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute de lege, după expirarea termenelor menționate la alin. 1 și 2 Banca Națională a României va proceda, după caz, la aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 69***) alin. 2 lit. d) și e) și/sau la luarea măsurilor prevăzute la art. 70****) lit. c) și d) sau la art. 16*****) din Legea nr. 58/1998.“

2. Reproducem mai jos art. IV, art. V, art. X și art. XII din Legea nr. 485/2003 pentru modificarea și completarea Legii bancare nr. 58/1998, care nu au fost incluse în prezenta formă republicabilă:

„**Art. IV.** — Reglementările emise de Banca Națională a României, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor aplica în continuare.

Art. V. — Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei legi și care nu sunt conforme cu prevederile acesteia pot fi retrase și prezentate din nou de titularii cererilor după înlăturarea deficiențelor.

.....
Art. X. — După data intrării în vigoare a prezentei legi, comitetele constituite de bănci în baza Legii nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, vor putea funcționa în continuare, conform deciziei organelor statutare ale acestora, ca organe specializate, în măsura în care atribuțiile acestora nu vor fi preluate de alte comitete constituite potrivit legii și/sau reglementărilor Băncii Naționale a României.

.....
Art. XII. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 160 alin. 3, art. 161, art. 162 alin. 1 și art. 163 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002.“

*) Art. 13 a devenit în forma republicabilă art. 19.

**) Art. 14 a devenit în forma republicabilă art. 20.

***) Art. 69 a devenit în forma republicabilă art. 99.

****) Art. 70 a devenit în forma republicabilă art. 100.

*****) Art. 16 a devenit în forma republicabilă art. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”